

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Icaromenippus, sive Hypernephelus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

uis desedit.] *id est, supplex implorat auxilia. natum ad agens à conuictudine sedendi in tergore bubulo. Scythæ enim diss. Et in minimas partes bone, sedus iungebant. Morem hunc etiam Homolottis fuisse, restatur Zenodorus. o Gyndanem extulisset.] ex incendio. p Nullo proposito scopo iaculati.] Prouerbum, quod de eis dicitur, qui nihil certi propositum habent, quod sequantur, & ad quod instituti consiliq; sui rationes referant. Metaphora à sagittarijs sumpta, qui piam habentibus, quo arcum tendunt & aliquid in quo eum dirigunt, ut certior ictus fiat. Pers Sat. 3.*

Est aliquid quò tendis, & in quo dirigis arcum.

Idem Lucian. in indoctum empt. libros. 9 Geryonem.] Geryon Erytheæ insule in Gaditano mari rex tricorpor fuisse fingitur, ob administrationem regni cum duobus fratribus concordissimam. Fersur autem in ea insula summa & salubritas aeris & pabuli vberitas esse. Sunt qui trium Hispaniarum insularum regem faciunt. Balearidum videl. duarum, & Ebusi, quæ res locum fecit fabulæ, ut tricorpor diceretur. Sed Iustin. historicus eiusdem sententia cum Luciano, in vlt. libr. sub finem. Hunc Hercules interfecit, bonesq; eius in Græciam abegit, ut est apud Virg. libr. 8. Aen.

ΙΚΑΡΟΜΕΝΙΠΡΟΣΗ

Υπερρεφελος, Μοίρωσ
ησταιος.

ICAROMENIP.

pus, siue Hyperne-
phelus.

Erasino Roterodamo interprete.

ARGVMENTVM.

Qvod suprâ in specie, idem hic in genere tractat. Reprehendit enim in vniuersum omnium hominum tum priuatorum, tum etiam regum ac principū, omnia facta ac studia, siue ea priuata sint, siue etiam ad cultum ac religionem deorum pertineant, præcipuè autem philosophos, ut semper alias, inlectatur, quos indicat non modo circa res humanas incerta ac inculta docere, verum etiam de rebus sublimibus, de mundo, de Deo de providentia diuina, & id genus alijs, absurda atq; impia quædam

quædam tradere, quæ neq; viderint ipsi, neque aliunde cognouerint. Atque hæc omnia sub Menippi nomine, quem aliàs quoq; vt philosophis infestum atq; inimicū exhibet. Hunc enim fingit, cum videret hominum res incertas & ridiculas esse, cupereq; veritatem naturæ ac virtutē cognoscere, ad philosophos sese contulisse. Qui cum multa quidem ac speciosa habitu ac verbis pollicerentur, doctrina autem inter se diuersa atq; aliena quædā traderent, neq; ipsi sibi consentirent, pro veritate nugas quasdam docendo: postremò consilij in opē, de cælo cōscendendo, ac ipsarū illarum rerum experimēto capiēdo cogitasse. Assumptis igitur & affictis alis, Dædali exemplo in cœlū subuolasse: vbi primūm circa Lunam factu ceu diuerticulo quodam, contemplatū esse omnia quæcunque in terris siue publicè siue priuatim & in occulto quoq; geruntur, non modò à regib. & principibus, verū etiam à ciuitatibus, populis diuitib. & plebeijs. Deinde aut in cœlo ea vidisse quæ stultè ac ridiculè Iupiter circa hominum vota, sacrificia, iuramenta & cætera officia dispensanda exercet, quæq; itē alij diij in conuiujs, in cōtionibus, & cæteris, non quidem ipsi agere solent, sed à stultis & imperitis hominib. agere credantur. Vtrobique aut graue de philosophis querelā audiuisse. Nā Lunam quidē de contumelijs quib. ab illis afficeretur, conquestā esse: p̄pterea quòd ab alijs lumen furtiuū habere, ab alijs ceu speculū supra Oceanū suspensā esse diceretur. Iocum aut omnē illorū vitā, mores, sectas, habitum, doctrinā, facinora domestica, & linguæ petulantia accusasse: p̄cipue aut contra Epicureos, vt q̄ Deos omnino illos negarent esse, incensum fuisse. Porro tituli ratio hæc est, quòd vt Icaro alatus in altū subuolasse dicitur, ita hic Menippus quoq; cœlū alatus conscēdit, vnde & alter titulus *Ἰκαροειδὴς* additur, quasi dicas, eius q̄ supra nubes ascēdit. In primis memorabilis & p̄pria descriptio illa Philosophorū est, qua Iupiter in concilio deorū illos depingit. Fuit aut, vt hoc quoq; addamus, Menippus q̄dem reuera Cynicus philosophus, natione Phœnix ac seruus natus, de quo Laërtium vide.

Ἐτ. Ἡράκλεις, μακρόν γε τὸ
 νόσον ληθεις, εἴ γε σκετὶ ἔλα-
 θες, κατ' αἰνομιθεὶς ὠβριότητος
 ἄλλος. ΜΕ. ὄντρον γὰρ ἄ τῶν
 θεῶν σοὶ ληθῆν, ὃς ἀρτίως ἀπ-
 φήματα πρὸς τὸ Διός; Ἐτ. πῶς ἔ-
 φηθα; Μενίππος ἡμῖν Διοπι-
 τῆς πάρεστιν ἐξ οὐρανό; ΜΕ. καὶ
 μὴ ἐλάττω σοὶ ὡς ἂν ἐκείνου, ἢ
 πάντων Διός, ἢ καὶ τῶν ἄλλων, ὅταν
 μάσις ἢ ἀπέθεσ ἢ ἰδῶν. ἢ δὲ
 ἀπίσις, ἢ ἀπὸ τῶν ἰσοφρασί-
 νομοι, τὸ πῆρα αἰσίων ὄντων
 ἄνθρωπων. Ἐτ. ἢ πῶς ἔγωγε ὠθεῖ-
 σίσι, ἢ ὀλυμπιε Μενίππε, ἢ
 υγιῶς αὐτῶς, ἢ ἐπιρροῆς ἄνθρω-
 πῶν διωκόμενων ἰσχυρῶς φέλω
 ἄνθρωποι, ἢ ἵνα κατ' Ὀμηρον ἔ-
 ποισιν ἑρατόντων ἐκείνων ἰσῶ-
 νά μοι φράσσῃς ἢ ἀποκρίσῃς
 ἢ ὅποσον ἢ ὅπως ἄνω, καὶ ὅποσον
 ἢ ποῖον κλίμακα τυδικαῦτον
 τὸ μέγεθος τὰ ἢ ἢ ἀμφὶ τῶν
 ὀφθαλμῶν, ἢ πάντων ἑοικας ἐκείνων
 φησὶ ὡς ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 οἰνοχοῦντα πῶς, ἀνάρω-
 τῶν γινόμενα πῶς τὸ ἀεὶ ὄν.

AMIC. Pape: longū profes-
 ſio ſomnii mihi narras, ſiqui-
 dem totas edormiſti paraſon-
 gas inſciens. ME. Quid aiſt
 ſomnium tibi referre videor
 qui mōdō ab ipſo Ioue ipſe,
 reuerſus ad ſum? AMIC.
 Quid audio? Itane Menippus
 nobis à Ioue delapſus ades
 caelo? ME. Ita ſanè ego tibi
 ab ipſo ſummo Ioue venio,
 rebus interim dictu miris
 auduiſ et conſpectiſ. Quod
 ſi non crediſ, equidem hoc in
 ipſo nomine ſupra modum
 gaudeo, cum ſupra fidem eſſe
 video meā felicitatē. AMIC.
 Et quo pacto, diuine atq; ol-
 ympie Menippe, mortaliſ
 cum ſim de terreſtriſ, queam
 non credere viro qui nubes
 ſuperārit, quiq; ut Homeri-
 eiſ di. am verbis, iam ſiſ cœ-
 litum è numero vnus? Ve-
 rum illud mihi dicito, ſi mor-
 taſtum non eſt, quibus mo-
 diſ in altum ſubuectus eſ,
 aut vnde naſtus ſcalas tanta magnitudi-
 ne faciē ac formam attinet, non eſ admodum ſimiliſ illi
 Phrygio: ut coniectare poſſimur, te quoque ab aquila ra-
 ptum fuiſſe, quò pocillatoris alicubi munere fungerēſ.

Με. οὐ μὲν παλαιὰ σκάνδαλα
 Διὸς ἔστι, καὶ θαυμαστὸν οὐ-
 θῆν, ἅ σοι τὸ παράδοξον τῶν
 λόγων. μὴ θωδοικᾶ πεσφίς.
 ἀτὰρ οὐδὲν ἐθέσθαι μοι πῶς
 πῶν ἄνοστον. οὐτε τῆς λιγύμα-
 κῆς, οὐτε παλαιὰ γυνώσκω
 ἢ ἀεὶ οἰκῆα ἢ ἡ μοι τὰ
 πῆρα. Εἰ. τοῦτο μὲν ἦδη
 καὶ πῆρ αὐτὸν Δαίδαλον ἐ-
 φηδα, εἴ γε πῶς τοῖς ἀνοῖς,
 ἰλιχίδας ἡμᾶς ἱεράς τις, ἢ
 λοποῖς ἐξ ἀνθρώπων γυνώσκω-
 κῆς. Μην. ὁρθῶς, ὅ ἐταῦ-
 ρε, καὶ ἐν ὅσῳ σκοπῆ ἕκαστος
 τὸ Δαίδαλον ἢ ἐν ἑαυτοῦ σό-
 εῖσμα τῶν πῆρων καὶ αὐτὸς
 ἐμυχανκομῶν. Εἰ. ἄτα,
 ὅ ἄλμυρότατε ποδῶν, οὐκ
 ἐθιλοικας, μὴ καὶ σὺ ποῦ τῆς
 θαλάσσης καὶ ἀπὸ τῶν Μηνί-
 πων τι πελαγῶν ἢ μῆρ, ὅ-
 σπερ τὸ ἰκαίον, ἀπελάξῃς
 ἐπὶ τῷ σκαυτοῦ ὀνόματι;
 Μηνίπ. οὐδαμῶς. ὁ
 μὲν ἢ ἰκαρῶν, ἄτε ληρῶν
 πῶν πῆρωσιρ ἡμοσμοῖς,
 ἰπαδῶ

dum ille Icarium? MENIPP. Nequaquam. Si-
 quidem Icarus cum alas haberet cera aggluinas, easque
 quam-

MENIP. Non me clam
 est te iamdudum irridere.
 Neque verò id omnino mi-
 rum, si narrationis novi-
 tas tibi fabulæ videtur as-
 similis. Ceterum ad con-
 scensum nihil mihi erat o-
 pus neque scalis, neque v-
 ti pueri illius in morem
 ab aquila raperet: pro-
 pterea, quòd alæ mihi es-
 sent propriæ. AMIC.
 Iam verò istud quod nar-
 ras, vel ipsum Dædali fa-
 ctum superat. Siquidem præ-
 ter alia, nobis inscientibus
 miluius quispiam aut gractu-
 lus ex homine factus es.

MENI. Rectè, amice,
 neque procul à scopo conie-
 cisti. Etenim illud Dædali
 de alis inuentum ipse quo-
 que sum machinatus.

AMIC. At interim, om-
 nium audacissime, non vea-
 ritus es ne tu quoque alicubi
 in mare delapsus, Menippeū
 aliquod pelagus tibi cogno-
 mime redderes, quemadmo-

ἰσχυρὰ τελευτῆς πῆς ἢ ἡλιον
 ἰκάνῃ ἰσχυρῶς, πλεροφύνης,
 ἀνότως κατέπεσον ἡμῶν ἃ.
 κίρατα λῶ τὰ ὠκυπέδα.

ΕΤ. πῶς λέγεις; ἴδου ἦ
 οὐκ οἶδ' ὅπως ἤρμα μὲ πῆσ.
 ἄγας πῆς τῶ ἀλύτῳ τῆς
 διηγήσεως. Μὲ, ὅδε πως ἀντ'
 ἰμυρὲθυ συναδῶν, ἔτι γὰρ
 παρ' ἡβριδῶν, ἀπ' ἡμῶν αὐτῶν
 τῶν ὠκυπέδων τὰ πῆσ. μέλ-
 λον δὲ καὶ πᾶσιν ἐξβῆς τῶ
 ἰπνίονα, ἢ ἴσιστολῶν, δίαμι.
 ΕΤ. πάντ' ἴδου, ὡς ἰσὶς ἴμυ.
 τῶρος ἄμι ἰπὸ τ' ἰσῶν, καὶ
 πῆς τὸ τέλος ἡδὲ λέχνηα τ'
 ἀπρῶστος. μὴ, πῆς φίλιον,
 με πῆσθις, ἀνοπὸ τ' διηγή-
 σιας, ἐκ τ' ὄτων ἀπυρτυμῶν.
 Μὲ, ἀπὸ τῶν. ὅδε ἄσῆρ
 κατὸ θέαμα, λέχνηότα φίλον
 ἰκαταλιπῆν, καὶ ταῦτα, ὡς
 οὐ φῆς, ἐκ τῶν ὄτων ἀπυρ-
 τυμῶν. ἰσὶς ἦ, ἰσὶς ἦ
 τελευτῆς ἰσχυρῶν τὰ κατὰ τ'
 βίον, γὰρ καὶ ταπεινὰ,
 καὶ

MEN. Auscultis igitur. ^d Neque enim civile fuerit, si
 spectem amicum ore hiante relictum, cumque quemadmo-
 dum tu ais, ab auribus suspensum. Ego igitur cum expendens
 ea quæ sunt in vita mortalium, protinus omnes res humanas

✓ 3 reperissem

quamplurimum ad solem
 esset liquefacta: defluxis
 alis non mirum si decidit.
 At nobis circa ullam ceram
 erant penne. AMIC.
 Istud quod fieri potuit? Iam
 enim haud scio quo pacto
 paulatim me adducis ut
 vera videantur quæ nar-
 ras. MEN. Ad hunc
 ferme modum: Aquilam
 egregie magnam, tum aus-
 tem ex vulturem validum
 arripui. His cum alas vo-
 na cum ipsis brachijs præ-
 secuissem. Quin potius,
 si vacat, totius committē
 rationem ordine tibi per-
 censebo. AMIC. Mihi
 quidem vel maxime vacat,
 adeo sublimis à sermone
 tuo pendeo: iamque ad
 narrationis finem inhio.
 Ne verò me negligas, per
 Iouem amicitia præsidem,
 auribus in aere suspensum
 ob tuam narrationem.

καὶ ἀδύτατα τὰ ἀνθρώπων·
 ἀδύτα ἐν αἴσῳ, ἠθοῦς
 διὰ, καὶ ἀρχῆς καὶ διατάξ-
 ας, καταρροῦς αὐτῶν,
 καὶ πῶς ὡς ταῦτα σπου-
 δῆδ, ἀσχολίας τῶν ἀληθῶς
 σπουδαίων ἡμετέρων, ἀ-
 ναυδῆται, καὶ πῶς τὸ
 πᾶν ἀναδῆται ἐν ἀνά-
 μνησι. καὶ μοι ἐν ταῦτα
 πολλὰ τινα ἔφαξεν πῶς
 ἀρχῆς, πρῶτον μὲν αὐτὸς
 οὐκ, ὁ ἄπο τῶν ἑσπε-
 ροῦσι καὶ ἰσοῦσι. οὐ
 γὰρ ἔχω ἐν αἴσῳ, οὐδ' ὅ-
 πως ἔχω, οὐτὲ τὸν ἀνα-
 μνησι, οὐτὲ ἀρχῆς,
 οὐδ' ὅ, τι τὸ τίς ἔστιν
 αὐτῶν. ἔφατα δὲ κατὰ
 μέτρον ἰσοκράτους πολλὴ
 μάλιστα ἀρχῆς ἡμετέρας
 μάλιστα τὸς τι γὰρ ἀείρας
 ἔχω ὡς ἐν αἴσῳ οὐρανὸν
 ἀναμνησι, καὶ τὸν
 ἄλλοι αὐτῶν, τί ποτε καὶ
 ἀρα, ἔσθῃ ἀδύτα. μά-
 λιστα δὲ τὰ κατὰ πῶς οὐκ
 ἔστιν, ἀλλὰ μοι, καὶ ναυ-
 τῶς ἡμετέρας κατὰ πῶς
 ἔστιν. καὶ τὸ πολλὰ αἴ-
 ῆς τῶν σπουδαίων ἀπόφθι-
 τῶν

reperissem ridiculas, humi-
 les, instabiles, nempe opes,
 imperia, magistratus: con-
 temptis his, et atque horum
 studio, adiectione animo ad
 ea que verè sunt bona: con-
 natus sum ab his tenebris
 emicare, et ad universa.
 turam suspicere. Et atque
 hic mihi multam attulit
 hesitationem, primum hic
 ipse qui à sapientibus ap-
 pellatur mundus. Neque
 enim inuenire poteram, ne-
 que quo pacto factus suis-
 set, neque quo opifice, ne-
 que quod esset illius vel
 initium, vel finis. Deinde
 cum particulatim contem-
 plarer, multò etiam magis
 ambigere sum coactus, quip-
 pe qui viderem stellas teme-
 rè per cælum discitelas. Tum
 solem ipsum, quid tandem
 esset, scire gestiebam. Sus-
 per omnia verò, que luna
 accidebant, mihi videban-
 tur absurda, ac planè mira:
 putabamque causam alia-
 quam arcanam et inex-
 plicabi-

τὸν τινα τὴν αἰτίαν ἔχον ἐ-
 δουκίμασον. οὐ μὲν ἀπὸ καὶ
 ἀσπραὴν ἀγρίαζε, καὶ βρον-
 τὴν καταρραγάζε, καὶ ὑπὸς
 ἡ χιθὼν, ἢ χιθῶνα καταρραγάζε.
 Ἐ, καὶ τὰ αὐτὰ ἀναίμαστα πον-
 τα, καὶ ἀτίμητα λῶ, ἐνοῦ
 ἐπὶ δὲ οὗτο ἀναιμω, ἀ-
 νασπρῶν ἀναιμω, πα-
 ρὰ τὴν εὐλοσοφῶν τῶν τῶ-
 τα ἕκαστα ἐκμαθῆναι. ὡς μὲν δὲ
 ἐνείους πᾶσι καὶ ἔχον ἀναι-
 πῶν τὴν ἀνάστασιν. οὗτο δὲ
 ἔως ἀείους ἐπιμαθῆναι
 αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ τεκμηριασθῶ
 πᾶσι τε συνθροῦσι,
 καὶ καὶ ἀναιμω, καὶ κα-
 νείον, βαθυτῆ (μαθῶν δὲ ὅ-
 ψα ἀναιμω, καὶ ἀναιμω
 μόνον οἱ ἀναιμω αὐτῶν μοι
 καταρραγάζε) τῶν τῶν ἐχ-
 εἶς ἐκμαθῆναι, καὶ συχρῶν ἀν-
 γειον, τὸ μὲν αὐτῶν ἡδὲ
 καταρραγάζε, τὸ δὲ ἀναιμω
 ἀναιμω, ἐπὶ καταρραγάζε τῶ-
 αἶμα δομοπονησῶντος, ἄξι-
 ου

plicabilem esse, cur illa
 subinde speciem formamq;
 variaret. Quin etiam fulgur
 emicans, tonitru erumpens,
 tum pluvia, nix grando, è
 sublimi demissa videbantur
 hæc quoque omnia coniectu
 difficilia, quæ nullis no-
 tis deprehendi possent. Ita-
 que cum ad eum modum
 essem affectus, optimum fa-
 cturacus sum, ut horum v.
 numquodque à philosophis
 istis perdiscerem. Siqui-
 dem existimabam illos ve-
 ritatem omnem docere pos-
 se. Quare cum ex illis præ-
 stantissimos delegissem, quæ-
 tum mihi coniectare lice-
 bat, è vultus austeritate, èq;
 coloris pallore, ac barbæ
 profunditate (mirum enim
 vix mihi ex ipso protinus a-
 spectu sublimiloquos quos-
 dam, & caelestium rerum
 peritos viros præ se ferebāt)
 his vbi memet docendum
 tradidissim magna pecunia
 (quam partim euestigiò præsentem numeravi, partim
 tum me persolutorum sum pollicitus, vbi ad philo-
 sophiæ summam peruentum esset) non f grauebar

V 4 erectus

ου μιτωρολιχος τι δι-
 δασκεσθαι, καὶ πῶ τῶν ὁ-
 λων ἀκόμοισιν βαταμα-
 θῆν. οἱ δὲ τῶν ἄρα-
 ἰσθησθαι με τῆς παλαιᾶς ἑ-
 κένης ἀγνοίας ἀπαμειβῶν,
 ὡς καὶ ἐς μέσους ἀρχί-
 ας φέραντων ἐνέβαλλον, ἀρ-
 χος τις, καὶ τέλη καὶ ἀ-
 τόμους καὶ κῆρ, καὶ ὕλας
 καὶ ἰδέας, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁ-
 σμήματα με καταχέοντων.
 ὃ δὲ πάλιν ἐμοὶ γ' οὐδ' ἔ-
 λον χαλεπώτατον, ὅτι μη-
 δεν ἄτρεθ' βατίρω λείον-
 τῶν ἀκόμοισιν, ἀλλὰ μαχό-
 ρα πάντα, καὶ ἑστρα-
 τία, ὁμως πέθεσθαι τὴν ἐ-
 ξίω, καὶ πῶς τὸν αὐτῶ
 λόγον ἕκαστος ἵπταται ἰπ-
 ρῶν. Et. ἄπορον τί-
 γῆς, ἢ ἑσθ' οὐτὸν οἱ ἀν-
 φῶν, ἰσθίασθαι πῶς αὐτῶν
 πρὶ τῶν ὄντων, καὶ οὐ τὰ αὐ-
 τὰ πρὶ τῶν αὐτῶν ἰδοῦσα-
 σθαι. Μένει. καὶ μὲν, ἢ
 ἰταῦρε, γλῶσσῃ, ἀπὸ τῶν τε
 ἀλαστονείων αὐτῶν, καὶ πῶς ἰ-
 σθίς λόγους ἱεραβουργίαν οἱ γε
 ἀπὸ τῶν μὲν ἐπὶ γῆς βιθ-
 κῶν,

erectus adnugas doceri, &
 vniuersi dispositionem dis-
 scere. At illi tantum ab-
 erant ut me pristina libe-
 rarent inscitia, ut in maio-
 res etiam dubitationes con-
 iecerint: principia nescio
 que, ac fines, tum insecabi-
 lia, mania, sylvas, ideas, at-
 que id genus alia mihi quo-
 tidie offundentes. Verum il-
 lud interim mihi videba-
 tur omnium esse grauissim-
 um, quod cum nihil inter
 illos conueniret, rerum pu-
 gnantia diuersaque inter se
 omnia loquerentur: tamen
 postulabant ut sibi fidem
 haberem: ac ad suam quisque
 rationem me conabatur
 adducere. AMIC.
 Rem absurdam narras, si vi-
 ri cum essent sapientes, in-
 ter sese de rebus factiosè dis-
 sidebant, neque de iisdem
 eadem probabant. MEN.
 Et qui videres, amice, si au-
 dieris illorum arrogantiam,
 & in differendo prodigi-
 osam confidentiam: qui
 quidem cum humi ingre-
 derentur,

ἔστω, καὶ μηδὲν τῶν χαμῶ
 ἔρχομεθα ἡμῶν περιέχου-
 τον, ἀπὸ δὲ ὄξυτερον τὸ πη-
 σιον διδορκότων, ἐνιοὶ δὲ ἰσθ-
 μῶς ἢ ἀργίας ἀμβλυόφλου-
 τον ὁμῶς ἔραν ἢ τε πέρατα
 διορᾶν ἔφασκεν, καὶ τὸν ἡ-
 λιον περιεμέτρων, καὶ οὗτος πῆρ
 τὴν σελήνην ἐπεβάτην, καὶ
 ὡσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων κατα-
 πύοντων, μέγιστον τε αὐτῶν
 καὶ σέματα διεξήσαν, καὶ
 ποταμίαι, ἀτύχοι, μηδὲ ὁπός
 σοι εἰδίοι Μεγαρόθεν Ἀθῆ-
 ναίῃ ἄσιν, ἀειδῶς ἐπιστά-
 μθοι, τὸ μεταξὺ τῆς σελήνης
 καὶ τῆς ἡλίου χάσμα, ὁμόσων
 ἢν τηχῶν τὸ μέγεθος, ἐτόλ-
 μαρ λέγειν, ἀπὸ τῆς ὕψις,
 καὶ θαλάσσης βάθος, καὶ γῆς
 πειρώδης ἀναμτροῦτος, ἔσ-
 τι δὲ ἰσχυρὸς καταγράφου-
 τον, καὶ πρῶτα ἐπὶ τετρα-
 γώνοις ἰσοσχηματίζοντων,
 καὶ σφαιρᾶς τινὰς ποικίλας,
 τὸν ἔραν ὃν ἄσιν αὐτὸν ἐπι-
 μτροῦτον, ἔπειτα δὲ ἑξ-
 κῆνο πῶς ἐν ἀγνωμορ αὐτῶν,
 καὶ

derentur, nihilōq; praestan-
 tiores essent nobis qui super
 terram ambulamus, ne cer-
 nentes quidem acuius quàm
 quiuis alius adstans, non-
 nulli caecutientes etiam se-
 nio atque inertia: tamen

☉ cæli terminos perspis-
 cere sese profitebantur: so-
 lem quoque ipsum dime-
 tientes: ☉ ea quæ supra lu-
 nam sunt, aggredientes.
 Ac perinde quasi ex ipsis
 delapsi stellis, ita ☉ magni-
 tudinem illarum ☉ figu-
 ram explicabant. Ac sæpe-
 numero cùm fortè ne illud
 quidem certò scirent, quot
 stadijs à Megara abessent
 Athenæ: tamè spacium quod
 interest inter solem ☉ lu-
 nam, quot esset cubito-
 rum, audebant pronuncia-
 re: tum aëris altitudinem,
 maris profunditatem, terræ
 ambitum dimetientes. Ad
 hæc circulos depingebant,
 ac triangulorum figuras
 super quadrangulos indu-
 centes: neque non sphaeras quasdam picturatas, cælum
 scilicet ipsum metientes. Iam verò illud an non insulsum,

καὶ παντελῶς τετραμαχίον,
 τὸ περὶ τῶν οὐρανῶν ἀδύ-
 νατον λέγοντας, μηδὲν ὡς ἔ-
 κείνους ἀρροῦνθαι, ἀλλ'
 ἄρρηστα εἶναι τε, καὶ μη-
 δεμίαν ἴσιν ἀποῖν ἴκρῃ-
 Βολῆν ἀπειρημέναν, μο-
 νοουχὶ ἀταρτυμένους, μὴ
 εἶναι μὲν αὖ τὸν ἥλιον, κα-
 τὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ, κα-
 τὰ τὴν φύσιν δὲ τῶν οὐρανῶν.
 Ἰσχυροτέρων δὲ τοὺς ἀσ-
 τράς, καὶ τοῦ ἡλίου, καθάπερ
 ἰμνησάμενοι, τὴν ἰκμάδα ἐν
 τῆς φαλαγγὸς ἀνασπῶντες,
 καὶ ἅπαντα αὐτοῖς τὸ ποτὸν
 ἐξῆς διανεμόμενοι, τὴν μὲν
 γὰρ ἰσχυρότητα, ὅπου τῶν
 λόγων, ῥᾶδιον καταμα-
 θῆναι, καὶ σὺν πᾶσι πρὸς Διὸς, ἂν
 ἐν γατόνῳ δὲ τὰ λόγια
 τα, καὶ μὴ πάντων ἀν-
 εἰρησάμενοι, πρῶτα μὲν γὰρ, αὐ-
 τοῖς ἢ περὶ τοῦ λόγου γὰρ
 μηδὲν εἶναι, ἢ γὰρ τοῖς μὲν
 ἀρρηστοῖς τε καὶ ἀρροῦνθαι
 εἶναι δοκέει, οἱ δὲ καὶ τὸν ἀν-
 τιστοιχῶν αὐτοῦ, καὶ τῆς κα-
 τὰ φύσιν τὸν τρόπον ἅπαν
 ἐτόλμησαν. οὐς καὶ μὲν

nisa
 huius, & fabricandi modum eloqui sine ausu. Quos
 equidem

& insignis arrogantiæ, quod
 cum de rebus usque adeo in-
 certis loquantur, nihil ta-
 men ita proponunt, quasi
 coniecturis ducantur: ve-
 rum supra modum conten-
 dunt, neque illum vincen-
 di locum alijs relinquunt:
 tantum non iureiurando cō-
 firmantes. Solem massam
 esse candefactam: incoli
 Lunam: stellas aquam po-
 tare, idq; Sole veluti funula
 quadam per funem demis-
 sa vaporem è mari attra-
 hente, atque illis omnibus
 ordine potum distribuente.
 Nam quanta sunt in dictis
 pugnantia, id haud diffi-
 cile fuerit cognoscere. Iam
 mihi spectata per Iouem,
 num illorum decreta in-
 ter se consentiant, ac non
 magis longissimis distita in-
 teruallis: quandoquidem
 primum de ipso mundo va-
 ria est sententia: cum alijs
 & ingenitus, & nunquam
 interiturus esse videatur:
 rursus alijs & opificem ille

ἀνα ἰθαύμαστον, θύδρ μυσί
 τινά, τεχνίτων τῶν ὀλομῆ-
 ρισάντας, οὐ πῶσιθῆτας
 ἀ, οὐτε ὄδου κῆων, οὐτε ὄ-
 που ἰσῶς, ἕκαστα ἐκιντῶντι-
 το. καὶ ὅτι πρό γε τῆς ὄ-
 πάντας γρησίως, ἀδύα-
 τον καὶ χέρον καὶ τόπον ἐ-
 πινοῶν. Εἰ. μάλα τινὰς, ὧ
 Μήνιπτε, το μνητῶς, καὶ θαυ-
 μαδοποιούς ἀνδρας λέγεις.
 Μί. τί δ' ἔ ἀκούσθαις, ὧ
 θαυμάσι, πρὶ τῆ ἰδιῶν καὶ
 ἀσωμάτων, ἀ διεξέρχονται,
 ἢ τοὺς περὶ τῶ πῆρατός τε
 καὶ ἀπέρου λόγους; καὶ ἔ-
 αὐ καὶ αὐτὴ μανθῶ αὐτοῖς
 ἢ μάχη, τοῖς μὲν τέλα τὸ
 πᾶν χειράφρασι, τοῖς δὲ
 ἀπῆδς τοῦτο ἐν ἑσπολαμ-
 βάνουσι. ὧ μὴ ἀνὰ καὶ
 πομπόλους τινὰς ἐν ἰδῶ
 λόγους ἀπεφαίνοντο, καὶ τῶν
 ἀς περὶ ἰνῶς αὐτῶν ἰσῆ-
 γουμῶν κατεγίνωσκον. ἔ-
 τερ. ὧ τίς, ἐκ ἑρῶν ἰνῶς
 ἀνὴρ πόλεμον, τῶν ὀλομῆ-
 τῆρα ἐν ἰδῶσι. περὶ μὲν
 ἔ-

sum alius, nescio quis vir, haudquaquam amicus paci,
 † bel lym rerum omnium parentem esse censebat. Nam de

equidem cum primis admi-
 rabar: propterea quod cum
 Deum quendam rerum om-
 nium opificè præposuissent,
 nõ illud etiam adderent, vel
 vnde is esset profectus, aut
 vbi loci consisteret cum om-
 nia fabricaretur. Nam ante
 vniuersi exortum non pos-
 sis vel tempus vel locum
 imaginari. AMIC. Pro-
 fus audaces quosdam, Me-
 nippe homines, ac prodigio-
 rum auctores mihi narras.

ME^h Quid autem si iam
 audias, vir optime, quæ dis-
 serant & de ideis, & de in-
 corporeis: tum quæ de fini-
 to & infinito uogantur? Nam
 & his de rebus acriter inter
 se digladiantur, dum alij si-
 ne circumscribunt vniuer-
 sum: alij contra finem il-
 lud nescire existimant. Quin
 insuper quidem ex istis com-
 plures esse mundos demon-
 strabant, damnantes eos qui
 de hoc veluti vno quopiam
 illorum disputarent. Rur-

ἔφ' τῶν θεῶν τί καὶ καὶ λέ-
 γαν; ὅπου τις μὴ ἀειμὸς
 τις, ὁ θεὸς λέω, οἱ δὲ κατὰ λυ-
 πῶν καὶ χλωπῶν καὶ πλα-
 τάνων ἰπόμνωτο. καὶ οἱ μὴ
 τὸς ἀπὸς ἅπαντας θεὸς ἀπὸ-
 λῶσαντο. ἐνὶ μόνῳ τῶν τῶν
 ὄλων ἀρχὴν ἀπερμεν, ὡς
 ἄρμα καὶ ἀχθεοδαί μιν, το-
 σαύτω ἀρχὴν θεῶν ἀκού-
 τα. οἱ δὲ ἔμπροσθεν ἐπιδαψι-
 νόμοφοι, ποικίλοι τε ἀδελφοὶ
 ἀπέφανον, καὶ διηλόμοφοι, ἢ
 μὴ τινα, πρῶτον θεῶν ἐπε-
 κάουο, τῆς δὲ τὰ δούτρεα
 καὶ τρίτα ἐν μὲν τῆς θεότη-
 τος. ἔτι δὲ οἱ μὴ ἀτάμας
 τὸν τι καὶ ἀμορφον ἡγοῦν-
 το ἔφ', τὸ θεῶν, οἱ δὲ, ὡς πε-
 ρισώματ' ἀδελφὸν διψοῦν-
 το. ἔτα καὶ προνοῖ τῶν
 κατ' ἡμᾶς πραγμάτων ὁ πα-
 σιρ ἰδόντων οἱ θεοί, ἀμ' ἢ
 σὰρ τινος, οἱ τῆς συμπαθείας
 ἐπιμεδέας αὐτὸς ἀφιστῶν,
 ὡς περ ἡμᾶς ἐθέλων ἀπ-
 λῶν τῶν κερδωρῶν τὸς
 παρενημότας· ἔδην ἔφ' ὅτι
 μὴ τῆς λωμικῆς δουροφύ-
 μασιν

eos inducunt, quam cuiusmodi in comædijs induci solent
 satelliua.

dijs quid iam attinet lo-
 qui? cum his Deus esset nu-
 merus: illi rursus per ca-
 nes & anseres ac platanos
 deicerent: deinde alij reli-
 quis omnibus dijs expulsis,
 vni soli rerum omnium im-
 perium tribuebant, ita ut
 mecum etiam animo discru-
 ciarer cum tantam audi-
 rem decorum inopiam. Edi-
 uersò alij liberaliores, mul-
 tos deos faciebant: ac dis-
 sectis illis, hunc aliquem
 primum deum appellabant:
 his secundas aut tertias di-
 uinitatis partes tribuebant.
 At hæc alij incorporeum
 quiddam & informe pu-
 tabant esse numen, alij
 corpus esse imaginaban-
 tur. Deinde non omnes
 erant in hac opinione, ut
 putarent dijs esse eundem
 mortalium: verum erant
 nonnulli qui eos omni cu-
 ra liberantes, haud aliter at-
 que nos consueuimus ætate
 defectos à ministerijs di-
 mittere: nihilo aliusmodi

μασιν ἰοκίτας αὐτὸς εἰσάσ
 γοιν. ἔνιοι δὲ ταῦτα πάντα
 ἀπεβάλλον, ἢ δὲ τὴν ἀρχὴν
 οἷον θεὸς τινας ἰατρῶν, ἀπὸ
 ἀδικοποδῶν καὶ ἀνηγεμόνων
 τῶν φέρονται τὸν λόγον ἀ-
 πιλίμπανον· τοι γὰρ τοι ταῦ-
 τα ἀκούων, ἀπιστῶν μὲν ἐν
 ἰτόνῳ ὑψιθρῆμῃ τας τῆ
 καὶ ἠόργείοις ἀνθρώπων, ἢ
 μὴ δὲ ἄχρον γένη τῶν λόγων
 πρῶτον, ἀντισηθρῆμῃ τι
 αὐτῶν ἴστροιμι, καὶ ἰατρῶν θάτε-
 ρο μὴ δὲ μὴ περιτρίπῳ.
 ὅσα δὲ τὸ Ὀμηκεδὸν ἱκανο
 ἀτιχῶς ἱπασχον. ποσά-
 κισ μὲν ἢ ἀνάρμυθῃ ποσάσαν
 τινὶ αὐτῶν, ἰατρῶν δὲ μὴ
 θυμὸς ἴστρον ἐφ' οἷς ἀπα-
 σιν ἀμυχανῶν, ἐπὶ γῆς μὲν
 ἀπόδοσά τι περὶ τῶν ἀ-
 λυθῆς ἀπερίγνωστον. μίαν
 δὲ τῆς συμπάσης ἀρείας ἀ-
 πασῶν ἀμυχανῶν, εἰ
 αὐτὸς ἠερωθεὶς πῶς, ἀ-
 νιλοιοι εἰς τὸν ὑρανόν. τότε
 δὲ μοι παρέχε τὴν ἐπιθῶ
 μάστιξ ἢ καὶ ἢ ἐπιθῶ,

satellitia. Iam alij super-
 rantes hæc omnia, ne esse
 quidem ullos omnino deos
 credebant: sed mundum
 nullo domino, nulloq; du-
 ce temerè ferri sinebant.
 Atqui cùm hæc audiebam,
 verebar non habere fidem
 viris altisremis, ac probè
 barbatis: neque tamen in-
 ueniebam ad cuius dicta
 me verterem, ut aliquam
 illorum sententiam nan-
 ciscerer irreprehensam, ac
 nequaquam ab alio subuer-
 sam. Itaque planè tandem
 Homericum illud mihi vñ
 veniebat. Nam sapenume-
 rò animus incitabat, ut huic
 alicui illorum crederem,
 sed me mens diuersa veta-
 bat. In quibus omnibus
 cùm perplexus hæsitarem,
 desperabam futurum ut su-
 per his verum aliquid in
 terris audirem: cæterùm
 vñica tantùm via, vñiuer-
 sa dubitatione liberari posse
 se, si ipse alis aliqua ra-
 tione additis, in cælum ascenderem. ¹ Eius rei cons-
 ficiendæ spem mihi præbuit primùm ipsa cupiditas:

deinde

καὶ ὁ λογοποιὸς Αἴσωπος, αὐτοῖς καὶ λαυθαροῖς ἐνίστη, καὶ λαμυλοῖς βάσιμον ἀπερῶν τὸν οὐρανόν. αὐτὸν μὲν οὐδ' ὑπερφυσία ποτε, οὐδ' ἐμὴ μηχανὴ δαίμων. τὸν ἄνω μοι καταφανέτω, καὶ ἡ γυψὸς ἢ αὐτοῦ πειθεῖται μετὰ πτερὰ (ταῦτα γὰρ μόνα ἰσχυροῦσα πρὸς ἡμῶν ἀνθρώπων σώματι) τάχα ἂν μοι τὴν πτέραν πειθερῶσα. καὶ δὲ συμβῶν τὰ ὄρνα, θατέρου μὲν τὴν δεξιᾶν πτέρωκα, τοῦ γυψὸς δὲ τὴν ἄριστεν ἀπέτμηον, ἐν μάλα. ἄρα ἰσχυροῦσα, καὶ λατὰ τοὺς ἄμους τελαμῶσι καρτεροῖς ἀρμολογῶσα, καὶ πρὸς ἀεροῖς τοῖς ἀνθρώποις δαδῶς τινὰς τῶν χειρῶν παρασκευάσας, ἐπὶ ὤμων ἡμῶν, τὸ πρότερον ἀναπηρῶσα, καὶ ταῖς χειρῶν ὑπερῶν, καὶ ὡσπερ οἱ γυψοῦ, ἔτι χαμικαπτήως ἐπαρόρησα, καὶ ἀκροβατῶν ἅμα μετὰ τῆς πτεροῦς. ἐπεὶ δὲ ἀνέβη μοι τὸ πρῶτον,

deinde fabularum scriptor
 m Aesopus: n qui aquilis ac
 scarabeis, interdum o cas
 melis caelum potuisse
 demonstrat. Verum ut mi-
 hi ipsi alae prouenerent ali-
 quando, id nulla ratione
 fieri posse uidebatur: ceter-
 rum si uulturis aut aquis
 lae alas induissem (nam has
 solas sufficere ad humani
 corporis modum) futurum
 forsitan ut mihi succederet
 experientia. Itaque o cor-
 reptis aulis, alicui dextram
 alam, porro uulturi sinis-
 tram amputaui: idq; admo-
 dum scite. Deinde quum
 obligassem, humerisq; lo-
 ris validis accommoda-
 sem, tum summis pennis an-
 sas quasdam manibus inse-
 rendis addidissim: mei i-
 pfius periculum faciebam,
 primum subiliens, ac ma-
 nibus interim subseruiens,
 o anserem exemplo pau-
 lum adhuc a terra volatu
 me sustollens, inter volan-
 dum summis interim per-
 dibus ingrediens. Postea quum res ex animi sententia sua
 cederet;

πρᾶγμα, τομυρότερον ἤδη
 τῆς πάρας ὑπόμην, καὶ ἀ-
 νελθὼν ἐπὶ τῷ ἀκρόπολι
 ἀφῆκα ἐμαυτὸν κατὰ τοῦ
 κρημονῶ, φέρων ἐς αὐτὸ τὸ
 θέατρον. ὡς δὲ ἀνιδυῖως
 κατῆλθον ὑψὲς ἤδη καὶ
 μίττωρα ἐφρόνου, καὶ ἀ-
 ρας ἀπὸ Πάρνηθ^ο ἢ ἀπὸ
 Ἰωνίου, μέχρι Γερανίας ἐ-
 πίτομην, ἄρ' ἐκείθην ἐπὶ
 τὸν Λυκοκόωντορον ἄνω, ἄτα
 ἐπὶ Φολόης καὶ Ερυμάν-
 θου, μέχρι πρὸς τὸν Ταύρον.
 ἤδη δὲ οὐδ' μοι τοῦ τομυ-
 ρατ^ο μεμελετημένον, τί-
 λεός τε καὶ ὑψιπέτης γυρό-
 μ^οθ^ο, ἐκ ἑπὶ τὰ νοσῶν ἐφρό-
 νου, ἀπ' ἐπὶ τὸν ὄλυμπον
 ἀναΐας, καὶ ὡς ἰνὴ μάστιξ
 κίφος ἐπισπασάμην^ο, τὸ
 λοιπὸν ἔταρον εὐθὺ τῷ ἕρα-
 νῷ, τὸ πρῶτον, ἰλιχίων
 τῶν τῶ βάθους, μετὰ δὲ, ἐφ-
 ρον καὶ τὸ τοῦ μαρῶς. ἐπὶ δὲ
 κατ' αὐτὴν ἤδη τῷ σελήνῳ
 ἐγγύθεν, πᾶμπον τῶν νε-
 φῶν ἀρπασσας ὑδοῦ μὲν ἑμ-
 νοντος ἐμῶ^ο, καὶ μέλιτα
 κατὰ

cederet, iam audacius etiam
 experimentum aggrediebar:
 consensuq; arce demisi me-
 ipsum per praecepta, atque
 inde in ipsum ferebar thea-
 trum. Mox ubi nullo peri-
 culo deuolasssem, sublimia
 iam & ardua cogitare ce-
 pi: ac tollens me à Parne-
 tho siue Hymetto, ad Ge-
 raniam usque volabam Rur-
 sum inde Acrocorinthum
 subuolau: deinde supra
 Pholoen & Erymanthum
 ad Taygetum usque. Er-
 go quum tandem audax
 facinus satis essem medita-
 tus, iamq; perfectus & ala-
 tiuolus euasisssem, non am-
 plius de pullis imitandis
 cogitabam: verum con-
 scenso Olympo, cibo quam
 leuissimo passus, inde re-
 cta in caelum tendere ce-
 pi: initio quidem obortias
 eulorum vertigine ob pro-
 funditatem: & postea feres-
 bam & hoc quoque facile.
 Verum ubi iam ipsi lune
 vicinus essem, plurimumq;
 nubium essem emensus: sentiebam me defatigatum, ma-
 xi m' em

κατὰ τὴν αἰετῶν πτέρυ-
 γα, τὴν γυτίνω. ἤσολά-
 σας οὐδ', καὶ καθιζόμε-
 ἰώ' αὐτῆς, διασπαυόμενω,
 ἐς τὴν γλῶσσαν ἀρ-
 βλήσαν, καὶ ὡσπερ ὁ τοῦ
 Ομήρου Ζεὺς ἐκείνῳ, ἄρ-
 τι μὲν τὴν τῶν ἰπποπόλων
 Θρηκῶν καθορώμενῳ, ἄρ-
 τι δὲ τὴν Μυσῶν, μὴτ' ὁ-
 λόγον δὲ, ἢ λόξαι μοι, τὴν
 Ἐμάδα, τὴν Περσίδα καὶ
 τὴν Ἰνδικήν· ἐξ ἧν ἀπάν-
 των ποικίλης τινὸς ἰδούης
 ἀντιμυκλάμενω. Ἐτ. οὐκοῦν
 καὶ ταῦτα λόγοις ἄρ, ὧ
 Μεσίππῃ, ἵνα μὴδ' καθ' ἕρ-
 ἐραπαύμεθα τῆς ἀπλη-
 μίας. ἀπ' ἧ τὸ σοὶ καὶ ὁ-
 λού πάρεργον ἰσόρυτα,
 καὶ τοῦτο ἀδωμεν. ὡς ἔγω-
 γη οὐκ ὀλίγα πρὸς ὁλοκῶ ἀ-
 κοῦσθαι, σχήματ' ὡς
 εἰ ἦς τε, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς
 ἀπάντων, οἷά σοι ἀνωθεν
 ἐπισκοποῦντι καταφαίντο.
 Μεσίππῃ, καὶ ὁρθῶς γέ, ὧ ἔτα-
 ρε, ἀκρίσας, διότι, ὡς οἶόν
 τε, ἀναβάς ἐπὶ τὴν οὐρανὴν,
 ὧ λόγῳ συναποδύμεσ τε,
 καὶ

ximè in ala sinistra, nempe
 vulturina. Huc igitur p di-
 uerit, ac super eam insidens
 quiescebam: in terram in-
 terim è sublimi respiciens,
 neque secus quam Homeri-
 cus ille Iupiter, nunc bella-
 cium Thracum regionem
 despiciens, nunc Mysorum,
 mox (si libuisset) Graciam,
 Persidem, Indiamque: ex
 quibus omnibus varia qua-
 dam voluptate perfunde-
 bar. AMIC. Ergo ista
 quoque narrabis, Menippe,
 ne vlla prorsus peregrina-
 tionis parte fraudemur: quin
 potius siquid obiter in iu-
 nere conspexisti, fac vi hoc
 quoque sciamus. Nam ego
 sanè haud mediocria dictu-
 rum te expecto, de terræ
 forma, deq; omnibus que
 in terra sunt, huiusmodi
 tibi visa sunt ex alto con-
 templanti. MENIPP. At
 tu quidem rectè conie-
 ctas, amice. Quamobrem
 quatenus licet, conscensa
 luna inter narrandum pe-
 regrinanti comes esto, si
 mulq;

καὶ σωτησιόποιε τὴν ὄνην τῶν
 ἐπὶ γῆς διάθισιν. καὶ πρῶτον
 γίμοι πάντων μικρὰν ἰδέουσαν
 τινὰ τὴν γῆν ὀρέων, πολλὴν ἡ-
 γω δ' ὀρεῶν βραχυτέραν,
 ὡς ἐξ ὄψεως καὶ ἀκρίβειας, ἐπὶ
 πολλὴν ἀπόρρον, πρὸς εἶν τὰ τυλι-
 κὰ τὰ ὄρη, καὶ ἢ τοσαύτη θά-
 λασσα. καὶ εἴ γε μὴ τ' Ῥοδίων
 Κολοσόδρον ἰθυσάμενον, καὶ τὸν
 ἐπὶ τῆ Φάρω πύργον, εἰ ἴοι,
 πάντεως ἄν με ἢ γῆ δίδεας
 θε. νῦν δ' ἵταῦτα ὑψηλὰ ὄντα, καὶ
 ἢ πρᾶσιμότητα, καὶ ὁ Ωκεανὸς
 ἡρέμα πῶς τὸν ἥλιον ἵποσι-
 βῶν, διεσάμεινέ μοι γῆν εἶν
 τὸ ὀρέων ὄρη, ἐπὶ δ' ἅπαξ τὴν
 ὄψιν ἐς τὸ ἀτρεῖς ἀπηρεσά-
 μενον, ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων
 βίη ἢ δὴ μοι καταφαίνετο, ὅ
 κατὰ ἔθνη μόνον, καὶ πόλεις
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὄρεως, οἱ πλείου-
 των, οἱ πολλοὶ μὲν ἴσθ, οἱ γαρ-
 γῆν ἴσθ, οἱ δικασίμοι, τὰ γυ-
 ναῖκα, τὰ θεία, καὶ πάνθ' ἄ-
 πλως ὅποσα τριφύλακτα ὄ-
 κρεσα. Et. πάντεως ἀπί-
 θανα φῆς ταῦτα, καὶ αὐτοῖς
 ἵππων

summatim dicam, quicquid tellus educat alma. AMIC. Ista
 quæ nunc dicis, haudquaquam sunt verisimilia, ac secum
 pugnan-

ἀφαντία. ὅς ἦ ἀρτίος, ὃ
 Μνήπιε, τὴν γλῶσσαν, ἵπῳ
 ἔμεταξὺ δὲ στήματ' ὅς βρα
 χύ σωμαλευφύλα, καὶ εἰ μὴ
 ὁ Κολοσσὸς ἐμὴν νόσον, τε-
 χα ἄρ' ἀπό τι ἄνευ ὀρέων,
 πῶς νῦν, λαοάπιρ Λυγκύς
 τις ἀπὸ γυῶν, ὅ, ἀπαντα
 ἀγνῶσκεις τὰ ἐπὶ γῆς, τοὺς
 ἀνθρώπους, τὰ θύεϊα, μικροῦ
 δᾶν, τὰς τῶν ἐπιθῶν νοση-
 τίας; Μνή. εἰ μὴ ἠέμνησας.
 ὃ ἦ μάστιγι χελεύ ἀπᾶν, τοῦ-
 το, ἐκ οἷο δ' ὅπως παρ᾽ ἰππο-
 ῖπῳ ἦ αὐτῶν ἡ γυνώσκω τὴν
 γλῶσσαν, τὰ δ' ἄλλα ἐκ οἷο
 τὴ γλῶσσαν λαορέων ἵπῳ τῷ βάρυς,
 ἄτε τῆς ὀφείας μικρῆτι ἐπιρρο-
 μῆνυς, πᾶν μὴ λῶια τὸ χεῖ-
 μα, καὶ πῶν λῶ παρ᾽ ἄλλο, τὴν
 ὀφείαν. λαογυῶ δ' ὄντι μοι,
 καὶ ὀλίγου δᾶν διδαν-
 μῆνυ ἰφίσταται λατόπῳ ὁ σο-
 φὸς Ἐμπεδοκλῆς, ἀνθρακίας
 τις ἰδέων, καὶ σποδοῦ πλέως,
 καὶ λατοπῆμῳ, ἡ δὲ γλῶ-
 σσῆ, ὡς εἶδον (ἀρῆσται ἦ)
 ἵπῳ.

pugnancia. Etenim quum
 pauld antè Menippe, terram
 requireres propter ingens
 in medio interuallum in ar-
 ctum contractam, adeo ut
 nisi colossus tibi fecisset in-
 dadium, forsitan aliud quid-
 dam vid. re te credidisses:
 qui t̄ repente factus Lyn-
 ceus, cuncta quæ sunt in ter-
 ra, dignoscis, homines, fe-
 ras, ac propemodum etiam
 culicum nidos: MENIPE.
 Rectè tu quidem admones:
 nam quod maxime dictum
 oportuit, id nescio quomo-
 do præterij. Siquidem quum
 ipsam quidem terram con-
 spectam agnoscerem, cate-
 rum reliqua non possem per-
 spicere propter altitudinem,
 nimirum iam non pertina-
 gente oculorum acie: gra-
 uiter ea res me distruciabat,
 ac vehementer perplexū ha-
 bebatur. Ego quum ad hunc
 modum essem sollicitus, ac
 propemodum etiam lachry-
 marer: adest à tergo sapiens ille^s Empedocles, ea specie
 re carbonarium quempiam esse diceres, cinere oppletus, at-
 que exustus. Hunc ego quum vidissem (dicendum est enim)
 nonni-

ἄνταρ ἀχθῶν, καὶ τίνα σὺν-
 τῶσιν δαίμονα ὠκθῶν ὄραρ.
 ὁ δὲ, θάρσδι, φησὶν, ὦ Μενίππε·

Οὗτις εἶ τι θεὸς ἄμι τί μ'
 ἀθανάτοισιν ἴσχεις;

ὁ φησὶν ὁ αὐτὸς ἄμι, Εμπειδο-
 κλῆς. ἐπεὶ γὰρ ἄς τὸς κρατῆρας
 ἱμαῶν φέρων ἐνέβαλον, ὁ κα-
 τῶς μὲ ἀπ' τῆς Αἴτνης ἀνάρ-
 κήσας, ἄετο ἀνέγαγε· ἢ νῦν
 ἐν τῇ σελήνῃ κατακοιῶ, ἄερο-
 βάτων τὰ νομᾶ, καὶ σιτῆμα-
 ὄροσιν ἴκω τοῖνυν, σὲ ἀπὸ λυ-
 σσιν τῆς παρῶσιν ἀπέλας. ἀ-
 νιᾶ γὰρ σὲ, ὀμία, καὶ σφῆρα
 τὸ μὴ θεῶν τὰ ἐπι γῆς ὄραρ.
 εὐ γὰρ ἵπποινας, λῶ δ' ἰγῶ, βέλ-
 τισι Εμπειδοκλῆσι, καὶ πεδᾶρ
 τὰ χιμα καταπλήσῃμα πάριρ
 ἐς τὴν Ελλάδα, μεμνήσομαι
 σφῆρα τὲ σοὶ ἐπι τῆς κα-
 τῶσιν ὄραρ, καὶ τὸς νο-
 μίνας, πὸς τὴν σελήνῃ
 τῆς ἰγῶν, προσύχθῃμα.
 ἀπὸ μὰ τὸν Ἐνδυμῖονα,
 ἴδ' ὅς, ἐπὶ τοῦ μισθοῦ χάριρ
 ἀφίμα, εἴπονθα δὲ τι τὴν
 ψυχῶν, ἴδωρ σὲ ληνυμῆ-
 σιν. ἀτὰρ οἶδα ὅ, τι δράσας,
 ὄραρ

quum te viderem affectum molestiā. verum scis quid facies,
 X 2 quò

nonnihil perturbabar, ra-
 tus demonem aliquem luna-
 rem videre me. At ille: Bono,
 inquit, es animo; Menippe:
 * Nullum ego sum numen:
 quid me immortalibus æ-
 quas?

Sū Empedocles ille physicus,
 etenim obi me præcipitem in
 crateras iniecissem; fumus
 ab Aëna raptum huc subue-
 xit. Itaq; nunc lunam incolo,
 ærii vagus plerumq; ac rore
 victito. Adsum autem hæsi-
 tantiam istam tibi ademptu-
 rus: nam illum (nisi fallor)
 malè te habet, torquetque,
 quòd non liceat tibi perspi-
 cùe terram cernere. Benè
 abs te factum est, inquam,
 optime Empedocles. ubi pri-
 mum deuolâro rursus in
 Græciam, tui memorsacri-
 ficabo tibi in fumario. at-
 que in Nouilunij ter ad lus-
 nam inhians vota faciam. Imò
 per Endymionem, inquit
 ille, haud huc accessi præ-
 mij gratiâ, sed affectio que-
 dam mouit animum meum,

ὄξυδερκὲς ἤνισα; μὰ Δί, ^{μὲν} ^{δὲ} ἐγὼ, ἢν μὴ σύ μοι τῶν ἀσ-
 χλιῶ πῶς ἀφίλις ἀπὸ τῶν ὀμ-
 μάτωρ. νῦν γὰρ δὴ λημέων οὐ
 μιλίως δοκῶ. καὶ μὴδ' ὀδύνην
 γὰρ, ἢ δ' ὄς, ἐμὲ δικάσῃ τὸ γὰρ
 ὄξυδερκὲς αὐτὸς, ἢ δὴ γῆθρον
 ἤκας ἔχωρ. τί οὐδ' τὸτό ὄξυρ;
 ἢ γὰρ οἶδ', ἔφλω. ἐκ οἴθα, ἢ δ'
 ὄς, αὐτὸ τῶν πτερυγῶν τῶν δε-
 ξιῶν περιεκέμεν; καὶ μάλα
 μὲν δὲ ἐγὼ. τί οὐδ' πτερυγῶν καὶ
 ὀφθαλμῶν κοινόν ὄξυρ; ὅτι,
 ἢ δ' ὄς, παραπολὺν τῶν ἄλλων
 ζῶων αὐτὸς ὄξυρ ὄξυρ πῶς
 ὡς μόνον αὐτίον δεδορκε
 τῶ ἡλίῳ. καὶ τούτῳ ὄξυρ ὁ βα-
 σιλεύς, καὶ γνήσιον αὐτὸς, μὲν
 ἀσκαρδάμυκτι πῆς τὰς ἀ-
 κτίνας βλήπῃ. φασι ταῦτά,
 μὲν δὲ ἐγὼ, καὶ μοι ἡδὴ μετα-
 μέλα ὅτι δὲ ὑρὸ ἀνὴρ, ἐλ-
 τῶ ὀφθαλμῶν τὸ αὐτὸ ἐνθε-
 μιλῶ, τὸς ἐμὸς ἐξήλωρ. ὡς νῦν
 γὰρ ἡμῖν ἄφίγμαι, καὶ ὁ
 πάντῃ βασιλευσὶ ἐκδοασμέ-
 νον, ἀμ' ἐοικα τοῖς νόθοις ἐ-
 κείνοις, καὶ ἀπὸ κηρύκτοισ. καὶ
 μὲν

quod perspicax fias? Non per-
 Iouem, inquam, nisi tu mi-
 hi forsitan caliginem amo-
 ueas ab oculis. nam in præ-
 sentia videor non mediocri-
 ter lippire. Atqui me, inquit
 ille, nihil erit opus. Etenim
 ut acutè videas; id ipse te-
 cum è terra allatum ha-
 bes penes te. Quid igitur
 est istud? inquam: neque e-
 nim noui. An ignoras, in-
 quit, te dextram aquilæ as-
 lam indutum esse? Scio, in-
 quam, maxime: sed quid a-
 læ cum oculo? Quoniam,
 inquit, aquila inter animan-
 tia cætera acutissimi visus
 est: vnde sola solem aduer-
 sum obtuetur: atque ita de-
 imum est rex, & ingenua a-
 quila, si non conuenientibus
 oculis aduersus radios aspi-
 ciat. Ita quidem aiunt, in-
 quam. quare iam me penitet,
 qui non meis exemplis oculis
 aquilinos inseruerim, cū huc
 ascenderem. Nam nunc fa-
 nè dimidiatus aduenio, ne-

que omni ex parte satis regaliter adornatus, quin mag-
 is adsimilis videor nothis istis & abdicatis. Attamen

in te

τῶν οἰόμενοι πανταχοῦ Πτο-
 λεμαῖον ἢ σωθῆναι ἢ ἀδικη-
 σῆναι, Ἄντιμάχῳ δὲ ἢ ἡδὴ ἐπιβου-
 λουῖντα ἢ Σελεύκου δὲ Αντίο-
 χου Στρατονίου δευτέρου τὰ νό-
 θρα, ἢ μητρῴα, τὸν δὲ Οὐρ-
 τάλον Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν γυ-
 ναικὸς Ἐνυρέηνον, καὶ Αν-
 τιγονοῦ μοιχάουσα ἢ ἡδὴ τὴν
 γυναικα, ἢ Ἀτίλλῳ ἢ ἡδὴ ἐγ-
 χέουσα τὸ φάρμακον ἐτέρω-
 τι δὲ αὐτῷ Ἀρσάκῳ φουδουῖα
 τὸ γυναικον, καὶ τὸ ἄνδρον Ἀρ-
 βάκῳ ἐκουῖα τὸ ξίφος ἐπὶ
 τῷ Ἀρσάκῳ. Σικαρίῳ δὲ ὁ
 Μῆδῳ, ἐν τῷ συμποσίῳ πρὸς
 τῶν Ἀργυροπέλων εἰκαστο
 εἶπε τὸν ποθὸς, σὺ φεῖο χυσοῦ
 τὴν ὀφθαλμὸν καὶ τὴν ἀφροδίτην. ὁ
 μοιὰ δὲ τῶν τοῖς ἐν τῇ Λιβύῃ, ἢ
 παρὰ Σινύθας καὶ Θραξί γιν-
 νόμενα ἐν τοῖς βασιλείοις τῶν
 ὀφθαλμῶν, μοιχάουσας, φουδου-
 ρας, ἐπιβουλῶσας, ἀπαφου-
 ρας, ἐπορεύσας, ἀδιδούσας,
 ἢ τὸ οἰκιστῶν πρὸς διδομέ-
 νους, ἢ τὰς ἢ βασιλείων τοῖς αὐ-
 τῶν παρὰ μοι τὴν ἀφρο-
 δίτην. τὰ δὲ τῶν ἰδρωτῶν, πο-
 λὺ γιν-

lum exhibebant. Caterum quae
 erant

ciebant, ratifese à nemine
 videri. Ptolemaum vidi
 cum sorore rem habentem,
 Lysimacho struentem insi-
 dias filium, Antiochum Se-
 leuci filium nouerca Stratonice
 clanculum immuentem,
 Thessalum Alexandrum ab uxore tolli eme-
 dio, Antigonum filij uxorem
 adulterio suprantem, Attalo
 venenum porrigentem filium.
 Rursum ex altera parte
 Arsacem interficientem
 mulierculam, & Arbacem
 eunuchum gladium educentem
 in Arsacem. Porro Spartinus
 Medus è conuiuio foras
 protrahebatur à satellitibus,
 calice aureo in frontem
 impaccio. Atque his fermè
 cõsimilia tũ in Libya, tum
 apud Scythas ac Thracis
 in regijs geri licebat cernere,
 nempe adulterantes, occi-
 dentes, insidiantes, rapien-
 tes, petierantes, trepidantes,
 nonnullos ab intimis amicis
 prodi. Ac reque quidem nego-
 tia huiusmodi mibi spectacu-

ἢ γινώσκοντες καὶ ἴδοντες αὐτὸν
 κείνους ἰσχυροῦς, Βερμόδορον δὲ
 τὸν Ἐπικυρεῖον, χιλίων ἔν-
 να δραχμῶν ἱποκριοῦντα,
 τὸν Στωικὸν δὲ Ἀγαθοκλέα,
 περὶ μισθῶν ὡς μαθητῆ διὰ
 ἴσθρον, λιανίαν δὲ τὸν ῥή-
 τορα, ἐκ δὲ Ἀκκληπείας φιά-
 λην ὑφαίρετόν, τὸν δὲ Ἰω-
 νικὸν Ἡρόφιον, ἐν ὧ χα-
 ματυπέω καθάδουσα. τί γὰρ
 ἄν τὸς ἀπὸς λέγοιμι, τὸς τοι
 χωροχοῦντας τὸς δικασμέ-
 νους, τὸς δανείστους, τὸς ἀπαι-
 τοῦντας; ὅπως γὰρ ποικίλη καὶ
 παντοδαπὴ τις ἴσθια ἔσται.
 καὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὃ Μενίπ-
 πει, λαλῶς ἔχει λέγειν ἴσθια
 γὰρ ἢ πλὴν τυχεῖσιν τερπωλῶν
 τοι παρεσχῆθα. Μὲν πάντως
 ἄξιός τις διελεῖν, ὃ Φιλότις,
 ἀδύνατον, ὅπως γὰρ καὶ ὄρεον
 αὐτὰ, ἔργον ἀντιφρονῶν. τὰ
 μὲν τοι λεγόμενα τῶν πραγ-
 μάτων τοιαῦτα ἰσχυροῦς,
 οἷα φησὶν Ὀμηρὸς τὰ ἐπὶ
 τῆς ἀπαίδος. οὐ γὰρ γὰρ ἴσ-
 θια ἀπαιτῶν καὶ γάμοι, ἐτέρω
 θεῖον ἀνασῆα καὶ ἐκκλησίαι.

λαοῦ

coniuia. nuptiæq, altera ex parte iudicia, & conciones:

erant ridicula. Siquidem
 inter hos videbam Hermo-
 dorum Epicureum ob mil-
 le nummum peierantem, A-
 gathoclem Stoicum de mera
 cede discipulum in ius voc-
 cantem, Cliniam rhetorem
 ex Aesculapij fano phialam
 auream suffurantem, Hero-
 philum Cynicum in forni-
 ce dormientem. Quid enim
 alios commemorem, qui pa-
 rietes perfoderent, qui ho-
 tes agitabant, qui faneras
 bant, qui reposecerent? Nam
 varium quoddam, & vindi-
 que mixtum erat spectacu-
 lum. AMIC. Atqui recte
 facies, Menippe, si ista quos
 que retuleris. Consentaneū
 est enim te ex his non vul-
 gare cepisse voluptatem.
 MEN. Ne fieri quidem po-
 test, amice, ut cuncta ordine
 recenscam, quum spectare
 modò ista fuerit difficili-
 mum: verum rerum fasti-
 dia eiusmodi fermè vide-
 bantur, qualia refert HOM-
 erus in clypeo, ubi erant

Ἐρ. παντάσῃσιν, ὦ Μένι-
 πι, παγγέλοις καὶ τετα-
 ραγμένῃ. Μένιπι, καὶ μὲν,
 αἰετῶν, τοιοῦτοι πάντες ἴ-
 σθησὶ ἐπὶ γῆς χορευταί, καὶ
 ζωῆς ἀναρμωσίας ὁ τῶν
 ἀνθρώπων βίη συντίτανε-
 ται, οὐ μόνον ἀποδάφθιστα
 γόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀνομοί-
 ορθὰ σχήματα, καὶ τὰναν-
 τιακινουμένων, καὶ ταυτὸν
 εὐθὺς ἐπινοουμένων, ἄχαι
 ἀρ' αὐτῶν ἕκαστον ὁ χορηγὸς
 ἀπλάσσει τῆς σκηνῆς, οὐκ ἔ-
 τι δεῖσθαι λέγειν. τοῦντι
 ἔστι δὲ ὁμοιορ πάντων, ἴδιον
 εἰσπῶντων, οὐκ ἔτι πῶ συμ-
 μιῆ ἑκένων, καὶ ἀτακτῶν
 ἐδῶ ἀπάδουτου. ἀλλ' ἐν
 αὐτῷ γε, ποικίλῃ καὶ πο-
 λυθῆ ὡς θεάτρῳ, πάντα
 ἀφ' ἑκείνου λέγουσιν ὡς τὰ
 γινόμενα, μάλιστα δὲ ἐπ' ἑ-
 κένους ἐπὶ μοι γελῶν, τοῖς
 περὶ γῆς ὄρων εἰσέουσι, καὶ
 τοῖς μύθῃ φρονούσιν ἐπὶ ὡς
 τὸ Σικυώνιον πεδίων γεω-
 γῆν, ἢ Μαραθῶνος ἕχον τὰ
 περὶ πῶ Οἰνῶλον, ἢ Ἀχαρνῶ-
 σι

berent, quæ est iuxta Oenoen, aut quòd in Acarna-

AMIC, Modis omnibus,
 Menippe, ridiculus ac con-
 fusaneus. MEN. Atqui,
 Amice, hoc genus sunt om-
 nes qui in terris choreas as-
 gunt, omnisquæ mortalium
 vita ex huiusmodi constat
 discrepantia: quippe qui non
 modò sonent absona, verùm
 ornati sint dissimili, di-
 uersaquæ moueant, neque
 quicquam idem cogitent,
 donec choragus omnes esce-
 na exigat, negans diuitiùs
 choreas ducere oportere. Id
 ubi factum est, iam omnes
 sunt inter se similes, taciti,
 nec amplius confusam illam
 incompositam canentes
 cantionem. Verùm in va-
 rio ipso ac multiformi thea-
 tro, videlicet ridiculaerant
 quæ gerebantur omnia: præ-
 cipue verò mihi risum mo-
 uebant ij qui de agrorum
 finibus contendebant, qui-
 quæ sibi placerent hoc no-
 mine, quòd Sicyonium a-
 guum colerent: aut quòd
 Marathonis eam partem ha-

οι πλείονα κειῖνθα χάλια.
 τῆς γούμ Βαβάδθ δῆλος, ὡς
 τότε μοι ἀνῶθεν ἐφάνθη,
 θαυτύλων οὐσης τὸ μέγε-
 θθ τιπάρων, κατὰ λόγον,
 οἶμα ἢ Ἀλλικὴ ποικουμὸ.
 ερον λῶ, ὡς ἐκινύδουρ ἐφ' ὅ-
 πῳα εἰς πλουσίαις τοῖς
 μέγα φρουῆν κατελέπτο.
 σκεδὸν γάρ, ὁ πολυπικρό-
 ταθ αὐτῶν, μίαν τῶν Β-
 πικουρέων ἀτόμων ἐδῶκε
 μοι γεωργῆν. ἀφθλίψας
 δὲ δὴ καὶ ἐς τὴν Πελοπόννη-
 σον, εἶτα τὴν Κνωσοσεύαν
 γῆν ἰδὼν, ἀνεμνήσθη πρὶ
 ὅσον χαλαύ, κατ' οὐδὲν φα-
 κοῦ Διγυλλίου πλατυΐρου,
 ἑσοῦτο ἔκδοτον Ἀργέων καὶ
 Λακωνικωνίων, μίαν κῆ-
 ρας. καὶ μὲν εἴ τινα ἰδοί-
 μι ἐπὶ χρυσῶ μέγα φρουῆν-
 τα, ὅτι θαυτύλιος τί ἄλλῃ
 οὐκῶ, καὶ φιάλας τέπαρας,
 πάντων καὶ ἐπὶ τούτῳ ἄν ἰγῆ-
 λων. τὸ γάρ Πάργαον ὁ-
 λον, αὐτοῖς μετὰ ποίσι,
 κῆρ=

nia iugerum mille posside-
 rent: cu A vniuersa Gracia,
 quemadmodum id tempus
 vis mihi è sublimi despicien-
 ti videbatur, quatuor digi-
 torum spacium habere via
 deretur. Attica, nisi fal-
 lor, proportionè minima
 pars erat. Itaque perspe-
 xi quid esset reliquum quod
 diuitibus istis animos colle-
 ret. Etenim is qui inter hos
 quamplurimum agri possi-
 debat, vix unam ex Epicu-
 reis atomis colere mihi vis
 debatur. Ceterum vbi ad
 Peloponnesum flexissem o-
 culos, deinde terram Cy-
 nosuræ subiectam aspexis-
 sem, veniebat in mentem, pro
 quantula regione, quæ ni-
 hilo esset latior lente Aegy-
 ptia, tam ingens Argyuorum
 ac Lacedæmoniorum mul-
 tudo cecidisset vno die.
 Porro si quem conspexissem
 auro superbientem, quod an-
 nulos haberet octo, phialas
 quatuor, manopere ride-

bam ὅ ἤν. Nam Pangæum vniuersum vnâ cū ipsis metallis,

κρηλαῖον ἢ τὸ μέγεθος. **ΕΡ.** ὦ μακάριε Μένιππε, τίς παραδόξου βίας. αἱ δὲ δὴ πόλεις, πρὸς Δίδος, καὶ οἱ ἀνδρες αὐτοῖ, πηλικοί διαφανόντο ἄνω, **ΜΕ.** οἱ μὲν αὖ ποταμῶν ἤδη μυρμικῶν ἀγορὰν ἑωρακίαναι, τοὺς μὲν ἀπορμίνους, ἐνίοις, ἀ' ἐξιόντας, ἐτέρους δὲ ἰπανιόντας ἄουθις εἰς τὸν πόρον. καὶ ὁ μὲν τις πλὴν κόπρον ἐκφέρει, ὁ δὲ ἀρπάσας ποθεῖν ἢ κλέμουν ἔπεισεν, ἢ πυροῦ ἠμίτομον, θεῖ φέρων. ἄνδρες δὲ εἶνα παρ' αὐτοῖς, κατὰ λόγον τοῦ μυρμικῶν βίου, καὶ οἰκοδόμους τινας, καὶ λιμαγωγούς καὶ περιτάνεις, καὶ μουσικούς καὶ φιλοσόφους. πλὴν αἱ γὰρ πόλεις αὐτοῖς ἀνθήσκει, ταῖς μυρμικίαις μάλιχα ἰώκεισαν. ἃ δὲ σοὶ δοκῆ μικρὸν τὸ παράδειγμα, τὸ ἀνθρώπου ἐκαστοῦ τῶν μυρμικῶν πολιτεῖα, τοῦς

vix erat magnitudine mica.

AMIC. O' te felicem, Menippe, qui tam nouum spectaris spectaculum. Sed age, dic mihi per Iouem, ciuitates, atque homines ipsi, quanti videbantur ex alto contemplanti? **MENIPP.** Equidem arbitror te sæpenumerò formicarum concionem vidisse, aliquas **B** in orbem obambulantibus, nonnullas exeuntes, rursum has in ciuitatem redeuntes. Atque hæc quidem finium exportat, hæc alicunde raptam fabæ tursnieam, aut dimidiaium frumenti granum currens exportat. consensaneum est autem pro ratione **C** vitæ formicarum esse apud illas **Ε** adium fabros, **Σ** concionatores, **Φ** magistratus, **Ψ** muscos, **Ω** philosophos. Sed vrbes sanè cum ipsis vitarum formicarum nidis maxime videbantur assimiles.

Quòd si tibi videtur humilissimum exemplum, viros cum formicarum republica conferre, petustissimum

τούς παλαιούς μύθους ἐπι-
 σκεψά τῶν Θεοπλατῶν. εὐρύς
 σεις γὰρ τοὺς Μυρμιδόνας,
 τὸ μαχίμωτάτον φύλον, ἐκ
 μυρμίκων ἀνδρας γυγονό-
 τας. ἐπεδὴ δ' οὐκ πάντα ἴσ-
 κανός ἐοικῶτο, καὶ κατ' ἐπι-
 λασό μοι, διασέουσ ἐμοῦ ὄν,
 ἀντιπάλω Δώματ' ἐς ἀγί-
 οισο Διός, μετὰ δάμονας ἀλ-
 λους. οὐπω γὰρ ἀνελκύν-
 θην, καὶ ἡ σελήνη, γυναικέων
 φωνῶν προίεμένη, Μενίπῃ,
 φησιν, οὐτως ὄναο, διακόνη-
 σά μοι τι πρὸς τὸν Δία. τί-
 γοις ἄρ, ἡ δ' ἐγώ. βαρὺ γὰρ
 ἔδην, ἢ μὲν τι φέρειν δευ. πρε-
 βάαρ, ἔφη, τίνα οὐ χαλεπὴν,
 καὶ δευσιν ἀπεινγχαί παρ
 ἐμοῦ τῷ Διὶ ἀπαρηκα γὰρ
 ἔ Μενίπῃ, ποικίλ καὶ δέννα
 παρὰ τῶν φιλοσόφων ἀκού-
 σα, οἷς ἔδην ἑστρόφισιν ἔρ-
 γον, ἢ τὰ μὲν πολυπραμο-
 νόων, τίς ἄμι, καὶ πολλήν, ἢ καὶ
 δὴ τίς τινα αὐτίαν διχόσω
 ἔ ἀμφικρυτῶ γίγνομαι, καὶ
 οἱ μὲν κατοικῶμαι τὲ με φασ-
 σιν, οἱ δὲ, κατόπρον δίκην,
 ἐπικρίε-

Tum hi me dicunt inhabitari : illi speculi riuu supramae
 re suspēn.

vetustas Thesalorum fabu-
 las spectā. Reperies enim
 D Myrmidonas, gentem bel-
 licosissimam, ē formicis vis-
 ros natos esse. Iam postea,
 quam satis spectassem omnia,
 satisq; resissem, excussi
 meipsum, subvolavi ad reli-
 quos diuos Iouis alitonas
 tis in aedes. Nōdum stadium
 ascenderam cum B Luna,
 fœminea sonans voce: Men-
 nippe, inquit, ita tibi contin-
 gant quæ optas: inserui mi-
 hi in re quapiam apud Iouē.
 Dic, inquam: neque enim ez-
 rit molestum, nisi si quid o-
 neris sit portandum. Nun-
 cium, inquit, quendam haud
 grauem, ac petitionem meo
 nomine Ioui perferes. Ene-
 cor, Menippe, & multa &
 intoleranda ab istis philoso-
 phis audiens, quibus præte-
 red nihil est negocij, nisi ut
 curiosi res meas exquirant,
 quæ sim, quanta sim, &
 quam ob causam dissecer,
 dimidiatæque fiam, cur-
 quæ utriusq; gibbosa videar.

ἐπικρέμασθαι τῆ θαλάσσει. οἱ
 δὲ, ὃ, τι ἀρ' ἔκαστος ἐπινοή-
 σῃ, τούτῳ μοι προσάλλου-
 σι. τὰ τελευτῶσα δὲ, καὶ τὸ
 φῶς αὐτὸ, κλοσσιμῶδ' ἔρτε καὶ
 νόθοσ' ἔναι φασί μοι, ἄνω-
 θην ἵκον, παρὰ τοῦ ἡλίου.
 καὶ οὐ παύονται καὶ πρὸς
 τούτῳ με, ἀδελφὸν ὄντα
 μου, συγκρούσασθαι καὶ πασι-
 σσῶ προσαρούρηνοι· οὐ γὰρ
 ἱκανὰ λῶ αὐτοῖς, ἀ πρὶ αὐ-
 τοῦ ἔργικασι τοῦ ἡλίου, λίθον
 αὐτὸν ἔναι, καὶ μύθοσ' δια-
 πυροσ'. καὶ τοι νόσασθ' ὅσ' οὐ
 νηπίσμεθα αὐτοῖς, ἀ πρῶ-
 τισι τῶν νυκτῶν, ἀσχερὰ
 καὶ κατὰ πλυσθῆ, οἱ μὲθ' ἡμέ-
 ρῶν σκυθρωποὶ, καὶ ἀνθρώ-
 δας τὸ βλέμμα, καὶ τὸ σχῆ-
 μασι μὲθ', καὶ ἵπὸ τῶν ἰδίω-
 τῶν ἀφελήπόμενοι, καὶ γὰρ
 μὴ ταῦτα ὄρωσα, ὅμοσσιω-
 πῶ· οὐ γὰρ ἠγούμαι πρὸς
 περὶ ἀκαλύψαι, καὶ διαφω-
 τίσαι τὰς νυκτείνους ἰκάνους
 διαπιδῶσ, καὶ τὸν ἑσπὶ τῆς
 σκλωῆς ἰκάνου βίον. ἀλ-
 λά καὶ ἔν τινα ἰδῶ αὐτῶν μοι-
 χήοντα ἢ λιλιπύοντα, ἢ
 ἀπὸ-

re suspensam esse. Alij rur-
 sus quod quisque secum ex-
 cogitarent, hoc mihi tri-
 buunt. Postremo ipsum quo-
 que lumen aiunt mihi & sur-
 titium esse, & adulterium.
 quodq; supernè à sole profi-
 ciscatur : neque finem fa-
 ciunt, etiam cum hoc qui
 mihi frater est, committere
 me, & factionem inter nos
 ferere conantes : neque satis
 erat illis quæ de ipso dixe-
 runt sole, saxum esse illum,
 & massam candentem. Et
 tamen quàm multarum re-
 rum illis sum conscia, quas
 noctu patrant turpissimas &
 execrandas, cum interdus te-
 trici sint, & aspectu virili,
 habitusq; graues, & impe-
 ritorum oculos in se conie-
 ctos habentes. Atque ego
 cum ista videam, sileo ta-
 men. Neque enim decorum
 arbitror, reterege atque in
 lucem efferre nocturnas illas
 diatribas, & quam quisq; in
 operto viuat vitam. Quin-
 etiam si quem conspicerem ad-
 ulteranti, aut surantem, aut
 aliud

ἀπότι τοιμῶντα νυκτενό-
 τатор, οὐδὲς ἰσίοπασαιμην
 τὸ νύκτ, ἐν καλύψαμην, ἴ-
 να μὴ δάξω τοῖς πομοῖς γέ-
 ροῦτας ἀνδρας, βαθεῖ πόρω-
 τι, καὶ ἀρετῆ ἰνασχημοῦν-
 τας οἱ δὲ οὐδὲν ἀνησῶσι, ἴσ-
 παραλλοῦντες μὴ ἐπὶ λόγῳ, καὶ
 πάγια πρόπορ ὑβείοντες. ὡ-
 σενὴ τὴν νύκτα, πομοῖς ἐ-
 βουλοσάμην μὴ δὲ ἰσῶσαι ὅτι
 πορρωτάτω, ἴν' αὐτῶν τὴν
 ποείρηγορ ἀρ γὰρ ἄλλαρ δὲ-
 φυγορ. μὴ μνησο οὐν ταῦτά
 τε ἀπαγγέλλω ἐπὶ Διὶ, καὶ
 πεδῶναι δ', ὅτι μὴ διωα-
 τὸρ ἐσὶ μοι, κατὰ χροῶρ μὴ-
 ραν, ἴν' μὴ τοὺς φυσικοὺς ἐ-
 κείνοὺς ἐπιτίψῃ, καὶ τοὺς
 ἴσθλητικὸὺς ἰτισορίση, καὶ
 τὴν Στοάρ κατασκάψῃ, καὶ
 τὴν Ἀκαδημίαρ καταφλέ-
 ξῃ, καὶ πάσῃ τὰς ἐν Περι-
 πάτῳ ἴσθρηίδας. οὕτω γὰρ
 ἐν ἀρῶσιν ἄροισι, ὁσκήραι
 πορὸς αὐτῶν γεωμετροῦμῃ-
 νη. ἴσῶσαι ταῦτα, ἴν' δ' ἴσῶ,
 καὶ ἄμα πῆς τὸ ἄναρτις
 ἴσῶνορ τὴν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ,
 Εἴθε

aliud facinus quammaximè
 nocturnum audentem: con-
 tinuò contracta nube tege-
 bam, ne vulgò ostenderent
 viros senes ea gerentes, quæ
 neque barba proluxa, neque
 virtutis professione essent de-
 cora. At istis pro nihilo est
 oratione me discerpere, mo-
 disquè omnibus contumelia
 afficere, adeò ut (testis est
 mihi nox ipsa) sæpius in as-
 nimo habuerim, quàm pos-
 sem hinc longissimè demi-
 grare quopiam, ubi liceret
 curiosam istorum linguam
 effugere. Et hæc igitur me-
 mineris ut Ioui renuncies, si
 mulquè illud addas, ne fieri
 quidem posse ut hoc in loco
 durent, nisi physicos illos
 comminuat: dialecticis os
 occludat: Stoam demo-
 liatur: Academiam exurat: in
 qua in Peripato habentur,
 diatribis finem imponat. Si-
 quidem ad hunc deniq; mo-
 dum fiet, ubi mihi paretur
 quies, desinantquè me quos-
 tidie commetiri. Fient, ina-

quam, quæ mandas, simulq; recia ad ipsum cœlium tendebam.

Nulla

Βυθα μίην οὔτε βοῶν, οὔτ'
 ἀνδρῶν φάιντο ἔργα.
 μετ' ὀλίγον γὰρ καὶ ἡ σελή-
 νη βραχέᾳ μοι καθωρᾶτο,
 καὶ πλὴν γλῶσσοῦ ἀπέρουσθε.
 παθῶν δὲ τὸν ἥλιον ἐν διεξίᾳ,
 εἴτε τῶν ἀστέρων πετόμενος,
 τριτῶν ἢ ἐπιγύσιασα ἄστρον ἄ-
 νω. καὶ τὸ μίην πρῶτον ἰδὼν
 μοι, ὡς ἄχρον ὄντως ἦσα πα-
 εῖνα, ῥαδίως ἦ ἔμυλν. ὄσας
 καθῆν, ἄτε ἰξήμισέας ἄρ' ἀε-
 τὸς τὸν δὲ ἀντὶν ἠπισάμην
 ἐν πάλαιον σινύθην ἄ Διί.
 ἤσειον δὲ ἰλογοσάμην, ὡς τά-
 ρισι καταφάρασοσί με, γυ-
 πὸς πλὴν ἕτεραν ἤεργον πε-
 εικέμενον. αἰείον γούρ κεί-
 ρας τὸ μὴ παρακινδυνώσας,
 ἔκοσμον προσελθῶν πλὴν θύ-
 ρων. ἠπακούσας δὲ ὁ Ἑρμῆς,
 καὶ τοῦνομα ἰκνηθόμενος,
 ἀπὸ κατὰ σπονδῶν, φρά-
 σασ ἄ Διί. καὶ μετ' ὀλίγον
 ἀσκηθῶν, σάνν δὲ διὰς καὶ
 φέμων. καταλαβάνω τὴν
 πάντας ἅμα συγκαθημένους.
 ἔδ' αὐτὸς ἀφρόντιδας ἠπά-
 ραθε

Nulli vbi cōparenti homi-
 nūmve beūmve labores.

H Etenim paulò post ipsa e-
 tiam Luna mihi perpusilla
 videbatur è sublimi. Tan-
 dem et terram obtexerat.

Porro relicto ad dextram
 sole, per ipsas volans stellas
 tertio die ad cælum perue-
 ni. Ac primùm quidem mihi
 visum est protinus na vi erā,
 introire: ratus facile fieri
 posse ut fallerem, quippe di-
 midia mei parte aquila, por-
 rō aquilam sciebam iam om-
 lim esse Ioui familiarem.

Post apud me perpendebam,
 illos quamprimùm deprehen-
 suos esse me, qui alteram a-
 lam vulturinam indutus es-
 sem. Quapropter optimum
 facturatus, non temerè ve-
 nire in periculum, adiens pul-
 sau fores. At Mercurius
 audito pulsū, ac nomen per-
 contactus meum, festinatò
 abiit, Ioui renunciaturus.
 Nec multò post intro sum
 accersitus, magnopere pa-
 uitans ac tremens. Offendòque Deos omneis pariter con-
 fidentes, nec hos absque sollicitudine. Nonnihil enim
 animos

ραλλή ἢ ἰουχὴ τὸ παράδοξόν
 μὲν ἔπιδημίας, καὶ ὄσον ἐδί-
 πω πάντας ἀνθρώπους ἀπίξ-
 δαι πείσειδόντων, τὸν αὐτὸν
 πρόπορ ἐπὶρώμηνος. ὃ δὲ Ζεὺς,
 μάλα φοβερῶς, φημὶ τε καὶ Τί-
 τανῶδες εἰς ἐμὴ ἀπιδῶν, φη-
 σί, τίς, πόθεν εἰς ἀνθρώπων, πό-
 θι τοι πόλις, ἢ δεῖ τοκῆος; ἐγὼ
 δὲ, ὡς τὸτ' ἠύκοσα, μικροῦ μὲν
 ἐξέθανον ἔπο' ἔλιος, εἰς ἕνα κεν
 δὲ ὁ μὲν ἀχάνης, καὶ ἔπο' ἔμ-
 γαλοφάνιας ἐμὴ βροντημῆ-
 ο. ἤνῳ δὲ ἐμὰ τ' ἀναλά-
 βῶν, ἅπαντα διηγύμω σα-
 φῶς, ἀνοθῶν ἀρξάμεν, ὡς
 ἐπιθνήσσομαι τὰ μὲν ἴστωρα ἐκ-
 μαθέω, ὡς ἐλθοίμι περὶ τοὺς
 φιλοσόφους, ὡς τὰ ναύστια λει-
 γόντων ἀκούσομαι, ὡς ἅπας
 γορούσομαι διασώμεν, ὅ-
 κὸ τῶν λόγων, εἶτα ἐξὺς πλὴν
 ἐπίνοιαν, καὶ τὰ πῆρὰ, καὶ
 τὰ πᾶσα πάντα, μέχρι πῶς τὸν
 οὐρανόν. ἐπὶ πᾶσι δὲ πῶς
 ἔθηνκα, τὰ ἔπο' τῆς σελήνης
 ἐπιστημένα. μαδιάσας δὲ
 οὐρὸν ὁ Ζεὺς, καὶ μικρὸν ἐ-
 πονέας τῶν ὀφρύων, τί ἄν
 λέγοις,

Itaque ridens Iupiter exporrectis aliquantum supercilijs :
 Quid

animos illorum turbabat no-
 uis & inopinatus aduentus
 meus. Et quantum antea nun-
 quam, expectabam futurum
 ut mortales omnes mox ad-
 uenirent ad eundem modum
 alati. Porro Iupiter admo-
 dum terribili vultu toruocis
 & K Titanico me obuiens,
 inquit: Quisnam es, & vnde
 venis? ubinam urbs tibi, qui-
 ve parentes? Hoc ubi audis-
 sem, propemodum metu sum
 exanimatus. Attamen con-
 stitii stupidus, præq; vocis
 magnitudine Lattonitus. A-
 liquātō post ad me reuersus,
 Omnia dilucidè exposui, ab
 ipso exorsus capite, quemad-
 modum cōcupissem sublimia
 illa cognoscere: quemadmo-
 dum accessissem ad philoso-
 phos: quemadmodū pugnan-
 tia loquentes audissem: quæ
 admodū desperāsissem distra-
 ctus illorum dictis: deinde
 meum inuentum, tum alas
 reliquaq; omnia vsque ad
 ipsum calum. Post omnia
 addidi quæ Luna mandarat.

ἄλλοις, φησὶν, ὧτον πῶς, καὶ
 Ἐφιάλτου; ὅπου καὶ Μενίπ-
 πος ἰτόλμυθον ἐστὶν οὐρα-
 νὸν ἀνιελθῆν. ἀλλὰ νῦν μὲν
 ἐπιβῆναι σκαλοῦμεν, ἀνε-
 ορθεῖ, ἔφη, περὶ ὧν ἦεις, κη-
 ματίσαστες ἀπέμφομεν, ἢ
 ἅμα ἐξανασῶς, ἐβάδισεν
 τὸ ἰπποκώτατον τῷ οὐρανῷ.
 κενός γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν ἐυχῶν
 καθ' ἑσθ'. μεταξὺ τε προῶν,
 ἀνικρινέμεν περὶ τῶν ἐν τῇ γῆ
 πραγμάτων, τὰ πρῶτα μὲν
 ἰάνα, ὅσον νῦν ὁ πῦρ ἐξ-
 ειρ ἔστι ἐπὶ τῆς Ἐλλάδος,
 καὶ ἡ σφόδρα ὑμῶν ὁ πῦρ σι-
 λαμῶν καθήκοντο, ἢ ἂν τὰ λῶ-
 χανα δάτα πλείονος ἰσομ-
 βείας. μετὰ δὲ ἡρότα, εἰ τις ἐτι-
 λέπεται ἢ ἀπὸ φασίς, ἢ διὰ τὸ
 ἄτιον ἐπιποιοῦν Ἀθλοῦσι τὰ
 Διάσια τοσούτων ἐστὶν, καὶ ἂν τὸ
 Ολύμπιον αὐτῷ ἐπιτελέσαι δῆ-
 νοῦν, ἢ ἂν σωεὶ λυφθησῶν οἱ
 ἔμ Δαδῶνι νῶν σιουληκό-
 τος. ἐπὶ δὲ περὶ τότων ἀπικρι-
 νάμεν, ἂν μὲν, Μενίππε, ἔφη,
 περὶ

Iouialia intermississent. Et
 num in animo haberent Olympium suum absolvere. Et num
 essent comprehensi, qui templum Dodonaum sacrilegio spo-
 liassent. Ad ea cum respondisset: Dic mihi (inquit) Menippe
 de me

Quid dicas, inquit, de Oio
 & Ephialto, cum ausus sit
 & Menippus in caelum af-
 cendere? At in praesentia
 quidem te ad hospitij consue-
 tudinem inuitamus. Cras,
 inquit, super his quorum
 gratia huc aduenisti, dato
 responso dimittemus: simulq;
 cum dicto surgens, ibat ad
 eam caeli partem, unde ma-
 ximè omnia poterant exau-
 diri. Iam enim tempus erat
 ut votis audiendis conside-
 ret. Atque interim inter eun-
 dum percontabatur me sus-
 per his negocijs quae essent in
 terra: ac primùm quidem
 illa: Quanti Nunc vax
 ni triticum in Graecia: Et
 num superior hyems graui-
 ter vos tetigit: Et num ho-
 lera egent imbre copiosiore.
 Sub haec rogabat, nunquid
 adhuc superesset è Phidiae
 genere: Et quam ob cau-
 sam Athenienses tot annos

περὶ δ' ἑμοῦ οἱ ἄνθρωποι τι-
 να γνάμω ἔχουσι; τίνα, ἔ-
 φη, δεσποῖα, ἢ τῶν ἀσθε-
 σάτων βασιλεῖα οἱ ἂναι πάν-
 των θεῶν; πάλαι ἔχωρ, ἔφη,
 τὸ δ' φιλόνομον αὐτ' ἀπειθῶς
 οἶδα, καὶ μὴ λέγεις λέω γάρ
 ποτε γέροντες, ὅτι καὶ μάντις
 ἰδόνουρ αὐτοῖς, καὶ ἰατροῖς,
 καὶ πάντα θῶας λέω ἔγω, μὴ αἰ-
 ῖ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγαθὰ, πᾶ-
 σαι δ' ἀνθρώπων ἀγορά. καὶ
 ἢ Δαδῶνυ τὴ καὶ ἢ Πίσσα, καμ-
 πῶν καὶ καὶ περιβηταῖοι πᾶσι μὴ
 σαν, ἔπε δ' τοῦ καπνοῦ τ' θυ-
 σιῶν, ὅδ' ἀναβλέπων μοι δυ-
 νατόν. ἔξ οὗ δὲ ἐν Δελφοῖς
 ἢ Ἀπόλλων τὸ μαντήιον κα-
 τήσαστο, ἐν Περγᾶ μὲν δὲ τὸ
 Βενδιδίου ἐξ ἑνὸς ἐν Θράκη,
 καὶ τὸ Ἀνυβιδίου ἐν Αἰγύπτῳ
 καὶ τὸ Ἀρτεμίδιον ἐν Εφέσῳ,
 ἐπὶ ταῦτα μὲν ἅπαντες θε-
 σοί, καὶ πανηγύρας ἀνάγουσι,
 καὶ ἐατὸ μὲν παρ' αἰσῶν. ἔ-
 μὴ δ' ὅσοις παρ' ἐν ἡμέτερα, ἢ α-
 μὴς τετιμημένα νομίζουσιν,
 ἄν

nentus celebrant, Hecatombas offerunt: mihi verò tanquam
 ætate defecto, abundè magnum honorem habuisse se putant,
 si solido

de me verò quam habent ho-
 mines opinionem? Quam
 inquam, ò here, nisi maxis
 me piam: nimirum omnium
 Deorum regem esse te. Lu-
 dis tu quidem, inquit. Ces-
 terum ego Ò contentionem
 illorum probe novi, etiamsi
 nihil facere, Siquidem fuit
 olim tempus, cum illis ex-
 vates esse viderer, & medi-
 cus. In summa, unus eram
 omnia. Tum Iouis plena
 erant & via omnes, simul
 & mortalium conciones.
 Pisa ac Dodona splendide
 erant, ac conspicienda om-
 nibus. Porò præ fumo sa-
 erorum nec auollere oculos
 mihi licebat. Verum po-
 steaquam Apollo apud Del-
 phos constituit oraculum,
 Aesculapius medicina offi-
 cinam Pergami, simul atque
 Bendidiu natum est in Thra-
 cia, Anubis templum in Aeg-
 yptio. Diana apud Ephes-
 hos: ad ista quidem concur-
 runt omnes, solennes con-

ἢ ἄρ' ὅτι δ' ἄρ' ἐτῶν θύσασιν ἐν Ολυμπίᾳ. τοιγαρὸν ψυχροτέρους ἄρ' μου τῶν βομοῖς ἴδοις τῶν Πλάτωνος νόμων, ἢ τῶν Χρυσίππου ἀναλογισμῶν. τοιαῦτ' ἄλλα διεξίοντες, ἀφικνούμεθα εἰς τὸ χροῖον, ἔνθα ἰδὲ αὐτῶν καθέσθαι νομοὺς ἀκούσαι τῶν ἑλλήνων. θεοῖς δὲ ἴσασιν ἑξῆς, τοῖς σοφίοις τῶν φράσεων ἐοικῆσθαι, σώματα ἔχουσαι, καὶ παρ' ἑκάστῃ θρόνον ἔκαστο γυνούσας. καθίστας οὖν ἑαυτῶν ἐπιτῆς ἀφ' ἑαυτῶν ὁ Ζεὺς, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν τὸ σώμα, παρέχει τοῖς ἑλλήνοισιν ἑαυτῶν. ἢ νομοὺς δὲ καὶ ἀρχὴν τῆς γῆς διαφύλαξαι καὶ κοινῆς. συμπαρανύφασθαι γὰρ καὶ αὐτὸς, ἐπιβουλεύσασθαι τῶν ἑλλήνων, ἴσασθαι δὲ τοῖς θεοῖς. ὁ Ζεὺς βασιλεύσασθαι μοι γυνούσας. ὁ Ζεὺς, τὰ πρόμνα μοι φύσασθαι, καὶ τὰ σκόροδ' ὁ Ζεὺς, τὸν πατέρα μοι τὰς ἑλλήνων ἀφ' ἑαυτῶν. ὁ δὲ τις ἄρ' εἶναι, ἔστι κληρονομία μου τῆς γυνούσας. ἔστι παρονομιὰ μου ἐπιβουλεύσασθαι τῶν ἑλλήνων.

mea vxoris. Vtinā nemo reseiscat me struxisse insidias frairi.

si solido quinquennio sacrificarim in Olympia. Proinde de videat aras meas frigidiores, quam sint vel Platonis leges, vel Chrysippi syllogismi. Huiusmodi quæpiam confabulati, in eum peruenimus locum, ubi confessus erat ad exaudienda vota. Erant autem ordine sitæ fenestra, cuiusmodi sunt opera puteorum, habentes opera percula, iuxta vnamquamque sella posita erat aurea. Itaque Iupiter cum ad primum assedisset, detracto opere periculo præbuit sese petentibus. Optabant autem ex omni undique terra, diuersa vota que. Nam ipse quoque admotis pariter auribus, simul audiebam vota. **P B.** rant autem huiusmodi: O Iupiter, contingat mihi regnum. O Iupiter, contingat cepas et allia mihi provenire. O Iupiter, vitinam pater mihi breui moriatur. Rursum alius aliquis dicebat: Vtinam existam hæres

χρῆσθαι μοι νῆσται πλὴν δι-
 κῆν, εὐφροσύνην τὰ Ὀλύμπια.
 τῶν πλεόντων δὲ, ὁ μὲν βό-
 ρεα ἤνεχτο ἐπιπνύσασθαι, ὁ δὲ
 νότος, ὁ δὲ βορέας ἤτα ὑ-
 πὸν, ὁ δὲ ἀναφάνης ἥλιον. ἱ-
 πακούσθαι δὲ ὁ Ζεὺς, καὶ πλὴν
 ἀρχὴν ἐκαστῶν ἀνεβῶς ἐξε-
 τάσθαι, οὐ πάντα ἐπισχεύ-
 το. ἀπὸ ἑτέρου μὲν ἴδαναι
 πατῆρ, ἑτέρου δὲ ἀνέουσι.
 τὰς μὲν γὰρ δικαίας τῶν
 ἐυχῶν, προσέειπε ἄνω ἑξ ἑ-
 σομίου, καὶ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κα-
 τέθειται φέρων, τὰς δὲ ἀνο-
 σίους ἀπράκτους ἀνδρῶν ἀπέ-
 πεμπεν, ἀφροσύνην κἀτω, ἵνα
 μηδὲ πλεόντων χρῆσθαι τοῦ
 οὐρανοῦ, ἐπὶ μίᾳ δὲ τινὶ
 ἐυχῆς καὶ ἀφροσύνην αὐτῶν
 ἐθεασάμενοι. δύο γὰρ ἀν-
 δρῶν τὰναντία ἐνχομένων,
 καὶ τὰς ἴσας θυσίας ἐπισχεύ-
 μένων, οὐδὲν ἄλλο ὅποιον
 μάθον ἱππύσασθαι αὐτῶν.
 ἄσθαι δὲ τὸ ἀκαθάρτημα ἰνα-
 νο ἐπιπνύσθαι, καὶ οὐδὲν τι
 ἀποφύνασθαι ἑκατέρωθεν,
 ἀπὸ ἄσπιδος ὁ Πύρρον, ἱπ-
 πῶν ἔτι, καὶ διουκίσθητο.
 ἰππῶν δὲ ἰκανῶς ἡγεμῶντος

Contingat mihi vincere li-
 tem, coronari Olympiā.
 Porro ex his qui nauiga-
 bant, hic optabat ut spiraret
 Boreas, ille ut Notus.
 Agricola optabat pluuiam :
 contra fullo, Solem. At Iupis-
 ter audiens, & singula vota
 diligenter expendens, non
 omnibus pollicebatur : ve-
 rum hoc concessit Saura-
 nius, abnuie illud. Nam
 iusta vota per os fenestras
 sursum admittebat, admissa
 ad dextram statuens, rur-
 sus iniqua remittebat irri-
 ta, flau deorsum redigens,
 ne possint ad caelum acce-
 dere. Super vno quodam
 voto videbam illum etiam
 ambigentem. Etenim cum
 essent duo qui diuersa pete-
 rent, aequales victimas pol-
 licitantes, non inueniebat va-
 tri potius annueret. Itaque
 iam Academicum illud illi
 accedebat, ut nihil statuere
 posset : verum Q exemplo
 Pyrrhonis, suspensus here-
 bat etiam, ac considerabat.
 Porro quum iam satis vota
 propo-

τῶν ἐρχομένων, ἐπὶ τὸν ἕξῃς με-
 τὰ τὰς θρόνον, καὶ τὴν δι-
 τέρην θύειν καὶ ἀναλύειν
 τῶν ὄψεσιν ἐσχολάζει, καὶ τοῖς
 ὀμνύουσι, χηματίσας δὲ καὶ
 τοῦτο, καὶ τὸν Ἐπικούρου
 Ἐρμόδωρον ἐπιτίθει, μετε-
 καλεῖτο ἐπὶ τὸν ἕξῃς θρόνον,
 κληθῆναι καὶ φίλους καὶ οἰωνοῖς
 προσέξωρ, εἶτ' ἐκάθη ἐπὶ τὴν
 τῶν θυσῶν θύειν καὶ μετὰ, δι-
 ἢ ὁ καπνὸς ἀνιῶν, ἀπὸ γὰρ
 τῷ Διὶ τοῦ θύου. Ἐκείνου
 τοῦνομα. ἀποδὲ δὲ τούτων,
 προσέταξε τοῖς ἀνέμοις, καὶ
 ταῖς ὥραις, ἃ εἴ ποτε, τῆ-
 μερον παρὰ Σύνθου ἕτα.
 παρὰ Λιβύσιν ἀσπρίτω.
 πᾶρ Ἐπιτοῖς νιφίτω. οὐ δὲ ὁ
 βορέας ἀνέμοσιν ἐν Λυδίᾳ,
 οὐ δὲ ὁ Νότος ἰουχίαν ἀγί-
 ὁ δὲ Ζέφυρος ἢ Ἀφίαν ἑτα-
 κυμαίνω. καὶ ἡ χαλάσις ὀ-
 σον μείλιμον χίλιοι ἄσπε-
 ραδύτωσαν ἐπὶ Καπαδο-
 νίας. ἀπάντων δὲ ἕδν
 οὐχ ἴδον αὐτῷ διουκηνῶν,
 ἀπὸ μέρους ἐς τὸ συμπόσιον,
 σέπνον γὰρ ἕδν καρὸς τῷ.
 καὶ

locum ubi compositi Dij. Jam enim X cone tempus erat:

proponentibus dedisset ope-
 ram, s ad proximam digres-
 sus sellam, & ad secundam
 fenestram, prono capite scæ-
 dera ferentibus ac iuranti-
 bus dabat operam. Vbi his
 quoque responsum esset, ac
 Hermodorum Epicureum
 fulmine comminisset, ad
 proximam deinde sellam se-
 se transtulit, de diuinationi-
 bus omnibus & augurijs au-
 diturus. T Hinc ad sacri-
 ficiorum fenestram transit,
 per quam sumus ascendens
 denunciabat Ioui nomen ve-
 niuscuiusque qui rem diui-
 nam faceret. V Rursum o-
 missis his, ventis & horis
 mandabat quæ facere debe-
 rent: Hodie apud Scythas
 pluit, apud Libyes fulgura-
 to, apud Græcos ninguo. At
 tu Borea spira in Lydia, Tu
 Note quiesce. Zephyrus A-
 driani ondas concitet. Tum
 in Capadociam gradinis
 mille modij dispergantur.
 Tandem omnib. fermè ordi-
 natis, discedebamus in eum

καὶ με ὁ Ἑρμῆς παραλάβων,
κατέκλις παρὰ τὸν Πᾶνα,
καὶ τοὺς Κορύβαντας καὶ τὸν
Ἀττιν καὶ τὸν Σαβάξιον, τοὺς
μυθικούς τούτους, καὶ ἄμ-
φιόλους θεούς. καὶ ἄρτον
ἢ Δημήτηρ παρέχε, καὶ
ὁ Διώνωσ' οἶνον, καὶ ὁ Ἡ-
ρακλῆς κρέα, καὶ μύρτα ἢ
Ἀφροδίτη, καὶ ὁ Ποσει-
δάων μαινίδας. ἅμα δὲ καὶ
τῆς ἀμβροσίας ἤριμα, καὶ
τοῦ νέκταρ' ὡραγεύομεν.
ὁ γὰρ βίαις τῶν Γανυμή-
δης, τὸν φιλανθρωπίας, ἢ
θείας αὐτὸ ἀφθίπουσά σοι τὸν
Δία, κοτύλλω ἄρ' ἢ καὶ δύο
τοῦ νέκταρ' ὡραγεύοι μοι φέ-
ρον. οἱ δὲ θεοί, ὡς Οὐμ-
ρός πον λέγει, καὶ αὐτὸς οί-
μα, καθάπερ ἐγὼ, τὰν τε-
θειάμεν' οὐτε σίτον ἔσθου-
σι, οὐτε πίνουσι, οὐδὲ οἶ-
νον, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν πα-
ρατίθοντα καὶ τοῦ νέκταρος
μυθούσονται· μάλα δὲ ἢ
δοῦναι, σιτουμένοι τὸν ἐν
τῶν θεῶν καπνὸν, οὐτὴ
κίσησιν ἀνλυζόμενον, καὶ τὸ
ἅμα δὲ τῶν ἱερέων, ὁ τοῖς
θεομοῖς οἱ θεοὺς περικύβιν.

neque Mercurius arreptum
iussit accumbere Y iuxta
Panem & Corybantes, &
Attin ac Sabaxium, inquil-
nos istos & ancipites Deos.
Interea panem exhibebat
Z Ceres, Bacchus vinum,
Hercules carnes, myrtum
Venus, Neptunus manides.
Simul interim & ambro-
siam & nectar furim de-
gustabam. nam a optimis
ille Ganymedes, ut est ho-
minum amans, siquan-
do conspexisset Iouem auer-
tere oculos, nectaris cya-
thum unum, nonnunquam
etiam duos mihi infundebat.
Dij verò, quemadmodum a-
licubi dixit Homerus, & ipse
opinor, ut ego, illic cōspici-
tus, neque frumentum edūt,
neque potant nigrantia vi-
na: verùm ambrosiam apo-
ponunt, & nectare inebrian-
tur: præcipuè verò gaudent
vesci i sacrificio fumo, ve-
nā cum ipso nidore subuo-
lante: ad hæc sanguine vi-
tilimarum, quem sacrifi-
cantes aris infundunt.

Ceterum

ἐν δὲ Λάτῳ ὁ τε Απόλλων
 κρηθίζεσσι, καὶ ὁ Σαρπηδὸς
 κέρδαια ὄρχησατο, καὶ αἱ
 Μοῦσαι ἀναστάσαι, τὸ τε χοῖρό
 δὲ Θεογονίας ἴσαρ ἡμῖν, καὶ
 πλὴν πρῶτον ὠδῶν τῶν ὕμνων
 τῷ Πινδαρῷ. κατὰ δὲ κόρη
 λῶ, ἀντακούμεθα, ὡς ἄχρη-
 κastos, ἰκανὸς ἀποβιβρεμῆ-
 νοι. Ἄποιο μὲν ῥα θεοὶ τε, καὶ
 ἀνέρες ἰσπονορυσσά. Εὐδὸν
 παννύχοιοι, ἰμέ δ' ἐν ἔχῃ νύ-
 σθμος ὕπνῳ. ἀνδρογίφωλυ
 γὰρ ποτὰ μὲν καὶ ἄλλα, μάλ-
 λον δὲ κείνα, πῶς ἐν τοσούτω
 κούφῳ Ἀπόπρωρ φῦδ πῶζω
 ναῖ πῶς γίνεσθαι νύξ ἐν ἔρα-
 νῶ, τῆ ἡλίας παρόντ' ἄε, καὶ
 σωννωχόμενος. τότε μὲν οὐδὲ
 μικρότερι κατ' ἄραθον. ἔωδον
 δὲ Ἰφρανσὰς ὁ Ζεὺς, προσέ-
 ταλλε κηρύττων ἰκχυσίαν.
 κατὰ δὲ παρῖσαν ἴπαντος,
 ἀρχεῖται λέγειν. Τὴν μὲν αἰ-
 τίαν τῷ ξυαραγαῖν ἡμᾶς, ὁ
 γρηθὸς ἔτος ξυόςος παρῖσχυται.
 πάσαι δὲ θεοὶ ὄφρος ἡμῖν κοινῶ
 σαδὴ πρὶ τῶ φινοςόφωρ, μάλι-
 σία

hic. qui heri aduenit. Verum quum alioqui iam olim mihi fuerit animus communicare vobiscum de philosophis, maxi-

Ceterum inter canendum
 Appollo cithara canebat,
 Silenus Cordacem salta-
 bat: Musæ surgentes in
 medium, tum Hesiodi Theo-
 gonias nobis canebant, tum
 primam ex Pindaricis hym-
 nis odam. deinde omnium sa-
 turi requieuiimus quo quisq;
 federamus loco, satis auidè
 potu.

At reliqui noctem diuicq;
 homineicq; per omnem

Dormibant, me nequaquam
 sopor alius habebat:
 verum mecum animo versa-
 bam cum alia permulta, tum
 illa præcipuè, qui fieret ut
 Apollini tanta iam tēpore nō
 proueniret barba: aut quo
 pacto nasceretur nix in celo,
 quum sol semper adesset, v-
 nâq; conuiuium ageret. Ac
 tum quidem pusillum obdor-
 mij: manè verò surgens Iupi-
 ter, iussit indici concionem,
 mox quum adessent omnes,
 sic farier inquit: Vii vos con-
 uocare, in causa fuit hospes

τὰ γὰρ τῆς σελήνης, καὶ
 ἂν κείνη μίμνηται, προτρα-
 πῆς, ἔργων, μηκέτι ἐπι πλά-
 σον παρατάναι τῶν διάσχυ-
 ψιν γυῖον γὰρ τι ἀνθρώ-
 πων ἐστίν, οὐ πρὸ ποταμοῦ ἢ
 βίῳ ἐπιπλάσσειν, ἀργύρον, φε-
 λικανόν, κηρόδοξον, ὄξυ-
 χολον, ἰππολίχον, ἰππομά-
 ρον, τριφυλλόν, ὑδρωσά-
 νάπτον, καὶ ἵνα καθ' Ομη-
 ροῦ ἄπω, Ἐπείσειον ἄλλοι ἄ-
 ρούρις. οὗτοι τοι γὰρ εἰς συ-
 σήματα διακρίθονται, καὶ
 ἀσφόδρου λόζον καθύειν
 θους ἐπινοήσαντες, οἱ μὲν
 Στωϊκοὺς ὀνομάσαντες, οἱ δὲ
 Ἀκαδημαϊκοὺς, οἱ δὲ Επι-
 κουρείους, οἱ δὲ Περιπατητι-
 κούς, καὶ ἅμα ποικίλῃ χροιά-
 τισι τούτων ἕκαστοι, ὄνο-
 μα σμυδόν, τῶν ἀρετῶν προει-
 θέμενοι, καὶ τὰς ἀρετὰς ἐπα-
 ραντες, καὶ πώγωνας ἐπιπο-
 σάμενοι, περιέρχονται ἰσι-
 πλάσθῃ σχήματι, κατὰ φύσιν
 ἢ θῦ προεισέμνητον, ἰσικόντον,
 μάστιγι τοῖς τραχυνόις ἐκ-
 νοῖς ἀρκετάς, ὅρ ἢρ ἀφέ-
 λους τὰ προσώπια, καὶ τῶν
 χρυσοπασῶν ἐκάλω σελῶν,
 ἦ κα.

meque verò à Luna, his quæ
 de quibus illa queritur, com-
 motus, statui haudquaquam
 diuini prorogare consulta-
 tionem. Est enim ὁ homi-
 num genus, quod non ita
 pridem in vita fluitare cœ-
 pit, iners, contentiosum, glo-
 ria avidum, iracundum, gu-
 læ studiosum, et stultum, fas-
 tuosum, contumeliosum:
 Et ut verbis Homericis di-
 cam, Telluris inutile pon-
 dus. Isti igitur et in sectas
 diuisi, ac varijs rationum
 labyrinthis excogitatis, alij
 sese Stoicos appellant, Aca-
 demicos alij, alij Epicureos,
 alij Peripateticos, alijs item
 vocabulis his multò magis
 ridiculis. Deinde ubi vene-
 randum illud virtutis no-
 men induerint, tum adductis
 in alium supercilijs, promisa-
 que barba, fucato habitu
 obambulant, detestandos mo-
 res secum circumferentes: si-
 millimi nimirum istis. et Tra-
 gædiarum histrionibus, qui-
 bus si personas stolamque il-
 lã auro sparsam detraxerit,
 quod

ἴδ' ἁλ' ἀνδρῶν ὅν' ἔτι νεοῖον
 ἀνθρώπιον, ἐπὶ δ' ἀρχαῶν ἔς
 ἑπτὰ δηνάρῃς μιμωμωμένον. τοῦ-
 τοι δ' ὄντος, ἀνθρώπων μὲν ἀ-
 πάτων ἁλ' ἀφρονόοι, περὶ
 θῶν δ' ἀπόκοσά διεξέρχον-
 ται, καὶ σωζομένων ἀνέξαπα-
 τητά μαράκια τῶν τε πολε-
 θρῶν καὶ ἀρετῶν παραδύοι
 καὶ τὰς τῶν λόγων ἀφρίας
 ἰκθιδάσσουσι. καὶ πρὸς μὲν τὰς
 μαθητὰς ἁκαρτείας ἀεὶ καὶ
 σφοδρῶν ἰπουνόοι, καὶ πλε-
 ον καὶ ἠδονῆς καταπύουσι μό-
 νοι δ' καὶ ἁλ' ἐαυτῶν γήρως
 νοι, τὶ ἀπ' ἄλλοις τις, ὅσα μὲν
 ὀδύσιν, ὅσα δ' ἀφροδισιάζο-
 σιν, ὅπως δ' πειράσσει τῶν
 ὀδοῶν τὸν ἑυτομῆ; τὸ δ' πάν-
 των ἀνότατον, ὅτι μηδὲν
 αὐτοῖς μίτη κοινὸν μίτη ἰδίον
 ἱπιτηδύσιν, ἀλλ' ἀρχαῖοι καὶ
 πειρητοὶ ἁκαρτεῖαι, οὐτε
 ποτ' ἐν πολέμοις ἐνασθῆμοι,
 ἔτ' ἐν θεῶν ὁμοῦ ἑπ' ἁμῶν ἁ-
 τήγορῶσι, καὶ λόγους τινὰς πει-
 κρῆς συμφορῆσαντων, καὶ λοι-
 ποῦσιν τινὰς ἐκμημιλητηγῶ-
 τῶν,

nusquā numerentur in armis: tamen reliquos accusant, ac vi-
 rulentā quaedam & dicta cōgerentes, neq; non maledicta quæ-
 dam me.

τὰς ἐπιτιμῶσι, καὶ λοιδοροῦσι
 τοῖς πλεῖστον. καὶ οὐτ' αὐτ'
 τὰ πρῶτα φέρουσι λοκῆ, ὅς
 ἄρ' ἐμὲ χαροφανότατος τε ἢ,
 καὶ ἰταμότατος, καὶ πρὸς
 τὰς βλασφημίας θρασύτα-
 τος. καὶ ἵτι τὸν ἀστράνομι-
 νομ αὐτῶν, καὶ βοῶντα, ἢ λα-
 τηγοροῦντα τῶν ἀπῶν λυέ-
 ρη, οὐδ' ἂν τί πράττων τυζ-
 χάνεις, ἢ τί φῶνεν πρὸς θεῶν,
 οὐ πρὸς τὸν βίον σωτηρίαν,
 φαίη ἄν, εἰ τὰ δίκαια ἢ ἀλη-
 θεῖ θέλοι λέγειν, ὅτι πλεῖον μὲν,
 ἢ χαροχῆρ, ἢ σφατάριον, ἢ τι
 να τέχνην μετρίως, πρὸς ἄλλων
 εἶναι μοι δοκῆ. λέγουρα γὰρ δ',
 καὶ ἀρχαῖο, καὶ ψυχροδατῶ, καὶ
 ἀνυπόδιστος, ὡς χαμῶντος πε-
 εἰρομοῦ καὶ ὡσπερ ὁ Μῶ-
 ρος, ἵα τὸ τῶν ἀπῶν γινώ-
 μῃα σφοδραντῶ. καὶ εἰ μὲν
 τις ὡφείνηται τῶν πλεόνων πο-
 λυτελῶς ἢ ἰταρῶν ἔχει, οὗτο
 πόνηται, καὶ ἀγανα-
 κτῶ. εἰ δ' τῶν φίλων τις ἢ ἐ-
 τάρων κατὰ νότον νοσῶν, ἐ-
 πινοῦντας τε καὶ θρασυτάτας
 ἀειμῶντος, ἀγνοῶ. τοιαῦτα
 μὲν

by decumbat, cyrāque & obsequio egeat, id ignoro. n. Hoc

dā meditati obiurgāt, proxi-
 misq̄ pronuiciantur, adeò ut is
 inter hos primas tenere vi-
 deatur, qui clamosissimus sit,
 & impudētissimus, & ad ma-
 ledicendum audacissimus.
 At sanè si quis istum sine fi-
 ne ista facientem, vocife-
 rantem & ceteros incusan-
 tem percontetur ad hunc
 modum: Tu verò quid tan-
 dem facis? aut quid per deos
 dicemus te ad vitam confer-
 re? nimirum respondebit,
 si modò recta verāque fa-
 teri volet, hoc modo: Na-
 uigare quidem, aut agros co-
 lere, aut militare, aut ar-
 tem aliquam aggredi, su-
 peruacaneum mihi videtur:
 ceterum clamo, squalco,
 frigida lauo, in calceatus
 per hyemem obambulo: ac
 veluti Momus ille, quæ ab
 alijs geruntur, calumniar:
 ac si quis diuinum sumptuo-
 sū obsonariū, aut amicam
 habeat, id exquiro, atq̄ in-
 dignor. Quòd si amicorum
 quispiam aut sodalium mor-

μὲν ἄνθρωποι ἡμῶν, ὧ θεοί, ταῦτα
 τὰ θρημίματα. οἱ δὲ δὲ ἐπι-
 αῖροι αὐτῶν λιγύροισι, μά-
 λα δὲ καὶ ὑβείσαι ἔσσι, καὶ ὁ
 μίτεις ἡμῶν λαβάνουσα,
 μήτε ἐπιμειῖσθαι τῶν ἀν-
 θρωπῶν λέγουσιν τὰς θεοὺς,
 μήτε ὄλωσιν τὰ γιγνώσκειν ἐπι-
 σκοπεῖν. ὡς ἄρα ἡμῶν λογί-
 σθη, διότι λέω ἅπασι οὗτοι πᾶ-
 σοι ἢ βίον δεικνύουσιν, ἢ μί-
 τεις πεινύουσιν. τίς ἔστι ἄνθρωπος
 θύσας ἡμῶν, πλείον ὅσον ἔ-
 ξασιν προσδοκῶν; ἢ μή ἔστι ἡ
 σελήνη ἀτιμάται, πᾶν τὸν ἡ-
 κέσαστε τοῦ ξέρον χθῆς διγ-
 γουμῆον. πρὸς ταῦτα βους
 λούσας, ἢ καὶ τοῖς ἀνθρώποις
 ἄνοιτ' ἄν ἀφελιμάτα, καὶ
 ἡμῶν ἀσφαλέστα. ἀπό τῶν
 ταῦτα τοῦ Διὸς, ἢ ἐκκλησία
 διηγερέμενος. καὶ οὐδὲς ἐς
 βόων ἀπαιτῶν, λαράνων βον,
 λατάφληξον, ἐπίτησον, ἐς τὸ
 βάραθρον, ἐς τὸ τάρταρον, ὡς
 τοῖς Γιγάντας. ἡσυχίαρ δὲ ὁ
 Ζεὺς αὐθις παραγγέλλας, ἔσασιν
 ταῦτα, ὡς βούληται, ἔφη, καὶ
 πᾶν τῶν

in batathrum, in tartarum, uti Gigantes. At Iupiter rursus
 indidit silentio: Fient ista, inquit, quemadmodum vultis.

Omnes

πάντων ἐπιρροῆσαι αὐτῷ ἑστὶ
 δικηκῆ. πάλιν τὸ γυναικῶ
 ναί, ὁ θεὸς ἡλιασθῶν ἄνθρωπον
 ἐρομῶν γὰρ ἔστιν, ὡς ἴδεις,
 μιλῶν τῶν τῶν τῶν τῶν. καὶ
 ἔστι τὸ ἐκχρησάμενος ἰσχυρῶς
 δάμνα. ἔς τὴν αὐτὴν αὐτὴν ἄρρο-
 μῶν ἔστι. κακοὶ ἡλικῶς ἄρ-
 ποιῶνται ὅσμι δαδῶ ἡλι-
 ρανῶ. ἢ καὶ ἡλικῶς ἰσχυρῶς
 ὅσμι δαδῶ ἡλικῶς Κροῖον. περὶ
 δὲ Μενίππου ταῦτα, ἔφη, μοι
 δοκῶ, πειραζόμενος αὐτὸν
 τὰ ἄλλα, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς
 ἔλθῃ σοί, ἵνα τὸ Ἑρμῶ ἔς
 σὺν γυναικῶν χθελῶν τῆμε-
 ρον. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἄπορ,
 δίδουσι τὸν σύμπονον. ἐμὲ δὲ
 ὁ Κυλλένιος, τὸ δεξιὸν ὄπλον
 ἄρρομῶν, περὶ ἰσχυρῶν
 χθελῶν κατέθηκε, φέρον ἔς τὸν
 Κεραμανδρῶν. Ἀπαῖτα ἀκῆ-
 ρος, ἀπαῖτα, ὁ ἑταῖρος, τὰ ἐξ
 ἔραν ἄπασι τῶν, καὶ τοῖς
 ἐπὶ τῆ Ποικίλῃ πειραζόμενος
 τῶν φιλοσόφων, αὐτὰ
 ταῦτα ἀναγγεῖς
 μὲν ὅ.

Omnesv comminuentur cum
 ipsa sua dialectica. Quan-
 quam in presentia sane fas
 non est punire quenquam.
 Est enim Hieromenia, sicut
 ti nostis, quatuor hos men-
 ses: iamque inducias pro-
 mulgavi. Itaque proximo
 anno veniunt Vere, mali ma-
 le perdentur, formidando
 fulmine. Sic ait, atque su-
 percilijs pater annuit atris.
 Porro de Menippo hæc mihi
 videntur, inquit, ut ademp-
 ptis illi alis, ne quando de-
 nudo redeat, à Mercurio de-
 feratur hodie in terrâ. Hæc
 locutus demisit cœtum. Me
 verò Cyllenius dextra aure
 suspensum, heri circiter ve-
 speram deposuit in Cerami-
 co. Audisti omnia: omnia
 inquam, amice, quæ è cælo
 mecum afferro. Quare ab-
 eo iam, eadem hæc renun-
 ciaturus philosophis in
 Pœcila inambu-
 lanibus.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a **T**ER mille igitur erant.] Occasio dialogi. iocose ludite
 ἕπερ vsφείλω. b **M**ansio.] καθύπερθε, quod iueneris diuini spaci-
 um est, produci fertur stadijs centum & quinquaginta, que mil-
 liaria essent vndeniginti, quadrante minus. Nam & Iouis con-
 sulti viginti milliaria diuinis itineribus concesserunt. c **Q**uod
 si non credis.] Docilitas & attentio. d Neque enim ci-
 uile fuerit.] Narratio, ac primùm quibus de causis ad Philo-
 sophos se conuulerit. e Atque hic mihi.] Ignorantia & in-
 scitia vulgi. f Grauabar erectus.] Causa, quibus commo-
 tus cœlum ac Iouem ipsam adeundum censuerit: nempe Philo-
 sophorum diuersa & incerta doctrina. g Atqui rideres, a-
 mice.] Hic Astrologos irrides, qui de motu p̄siuq; stella-
 rum se futura dicere posse mentimur, vana curiositate ac in-
 sania: quorum innumeri, propè sceleratissimis inuenitis atque fla-
 gitij, prodij habiti sunt. h **Q**uid autem.] De infinito.
 i **B**ellum rerum omnium parentem.] Sunt qui hoc ad
 Philosophorum quorundam decretum referunt, qui dixerunt,
 rerum summam e lite progigni. k **S**oli rerum.] Anaximan-
 der cœlestia sydera, Apollo Iouis & Latona filius, diuinatio-
 nis Deus, Musarum præses, & Medice artis repertor à Poëtis
 dicitur. l **E**ius rei conficiendæ.] Quibus rationibus ad-
 ductus, perscienda rei proposita spem cæperit. m **A**clopus
 fabularum scriptor.] Sic Plutarchus in Solone, ὁ λογοποιός
 ἄλωπ & dicitur. n **Q**ui aquilis ac scarabeis.] Hic Apo-
 logus inter alios extat non inolegans. o **C**orreptis auibus.]
 Hypotyposis volatum & ascensum meditantis p̄ Diuerti.]
 Diuersorium Luna, vnde prospectu in terram capto, cuncta
 que inferioribus hisce regionibus geruntur, inspicit. q **R**ho-
 diorum colossum.] Tacite & hæc, vt ambitiosa hominum
 opera, perstringit. Colossi dicuntur statua ingentes. Inter has
 in primis celebratur Solis colossus apud Rhodios, septuaginta
 cubitis altus. De eo idem Lucianus in Ioue Tragedo. Hinc na-
 ta hyperbole, Colossea magnitudine, in homines prægrandi
 corporis mole: quâ sæpè Lucianus vitatur, r **R**epentè factus
 Lynceus.]

Lyncus.] Lyncei perspicacitas in proverbium abiit quod videret quae sub terra forent. Idem de eo in Hermetico, & in dialogo Menippi & Tiresiae. s. Empedocles.] Empeuoclem hinc notat, veluti quod ipse quog, de rebus naturalibus absurde nugatus sit. Alludit autem ad id, quod idem (vt quidam tradunt) in crateres Aetnae praecipitavit se. & Nonnihil perturbabar, ratus daemionem.] Demon ab antiquis dicebatur Deus, sapiens, genius, praeses, fortunae conciliator bona, vel aduersae. hinc dicti sunt *εργαδ' αὐγες*, malorum & omnium inforteriorum auctores : *Αὐδ' αὐγες*, bonorum & virtutum datores. Demones vero dixerunt, qui à lunari globo, & à media aëris regione potens in terram imperium habent, & dominium in reliquas creaturas, vt Verumnus, Hippos, Priapus, &c. * Nul- lum ego sum numen.] Hoc carmen extat apud Homerum *Ὀδυσσ. π.* sub persona Polyssis, loquentis ad Telemachum filium : quod Plutarchus in Commentario, cui titulus, Quo pacto quis intelligat se profecisse, monet vt semper habeamus in promptu, tanquam phararmacum aduersus venenum adulationis, aut ubi quis nos magnificentius quam pro merito laudat. n. Altero oculo melius.] Lignarij fabri lapidumq; sectores rubricata linea opus dirigunt, vnoq; oculo clauso rectitudinem eius martiuntur, ne vago amborum oculorum discursu norma reclinatis conturbetur : vno enim oculo rectius cernimus quam duobus, quia plures motus duobus, quam vno excitantur : & quia radij oculi viriusque non sine perturbatione in idem concidunt. Itaque cum vno inspicimus oculo, ad rectum conspectum, tanquam regulam motus quod rectum est deprehendimus & iudicamus, vt authore est Aristoteles in Probl. Hinc Pers. sat. 1. Non secus, ac si oculo rubricam dirigat vno.

Et Iumenalis : — Et statua meditatatur praelia Iulca. id est, vno oculo clauso : quo certus certior fieret. Sic enim bellatorum statua erigebantur, vno oculo clauso, vt homines imitarentur, qui vt rectius feriant, oculum claudere superinducto cilio consueverunt. * Ad Scythas.] Scythas hodie Tarios appellari, neotericis Cosmographi testantur. γ Si quis producat multos.] Amplificatio à simili. & Verum in vario.] Vanum atque inutile studium plura possidendi. A Vniuersa Graecia.]

Gracia.] *A* collatione parium ac totius. *B* In orbem obambulantes.] *C* Civitatum propria studia. *C* Vita fornicarum.] *Collatio fornicarum.* *D* Myrmidonas.] *De Myrmidonum origine hæc apud veteres referur historia. Inter Atticam & Peloponnesum, in faucibus Saronici sinus, sita est Aegina insula, Atticæ Athenisq; obiecta. In qua cum regnaret Aeacus, Iuno totam insulam peste corrupit: labe verò magis ac magis gliscente, hominibus insula despoliatur. Aeacus hanc solitudinem, civiumq; inopiam indignè ferens, Ionem patrem orat, ut iacturam hanc quoquo modo resarciat. Iupiter ingentem fornicarum cateruam, quam in proxima quercu conspicimus fuerat, in homines transformatae, filio donavit. Ab his Myrmidones, quoniam μύρμιξ Græci formica est, nom. nati. Strabo verò libro 8. Aegmetas non à formicis natos: sed quòd fornicarum in morem in specubus, effusiq; cavernis habitarent, hoc nomen accepisse memorat. *E* Luna.] *Querela Lunæ, de Philosophorum consumelijs.* *F* Et tamen.] *Amplificatio ab immerito.* *G* Hæc igitur meminereis.] *Epilogs.* *H* Etenim paulò post.] *Ascensus in calum, & ad ipsum Iovem. Et hæc tenus quidem hominum stultitiam & cupiditatis persecutus est: iam & illa, quæ de dijs feruntur, eodem modo exagitat.* *I* Tertio die.] *In Græco est τριτὴ ἡμέρα.* *K* Titanico vultu.] *Titanicum autem torum vocant ac terricum, ac cuiusmo di suis se feruntur veteres illi Titanes. Idem in Timone: Itaque promissa barba, reductisq; supercilijs, secum murmurans nescio quid, atcedit, Titanico vultu aspiciens.* *L* Attonitus.] *ἐμβροχῆτοι & ἐμβροχῆτορες à Græcis κωχῆος appellantur, quorum mens aut itru fulminis, aut in credibili eius dolore obdipsescit. Perumque vocabulum per metaphoram ad alia transferur: ut hic. Stupidum atque animi impotentem plerumque significat. Moschopolus: ὁ ἐμβροχῆτορ ἄλλο, ὁ ἔξω φρεῶν, ἄλλο τὸν ἐν τῷ τὸν φρεῶν κατὰ φρεῶν σκεπτόν. Demosthenes: ὁ δὲ τῷ σαφῆς, ἐμβροχῆτοι, ἐπὶ τῷ λέγεις. Hos Latini attonitos dicunt. Celsus: Attonitos quoq; raro videmus, quorum & corpus & mens stupet. Fit interdum itru fulminis, interdum morbo: δὲ πῶς hunc Græci vocant. Ovidius Trist. 1:**

Non

Non aliter stupui, quam qui Iouis ignibus idus
Vivit, & est vitæ nescius ipse suæ.

Xenophon *adæbus*. γ. & *idyluxia* d. vsus est his dictionibus. M Omnia dilucidè exposui.] Exponit Ioui causam aduentus sui in cælum. N Nunc venit.] *Ridicula* & inepta cura Iouis. O Contentionem illorum.] Eiusdem expositulatio, quod comemni incipiat. P Erant autem huiusmodi.] *Vetus mortalium*. Q Exemplo Pyrrhonis.] Gellius libro 11. capite 5. de Pyrrhonis loquens scribit: Nihil enim decernunt, nihil conscribunt: de his Cicero in Lucullo. R Vota proponentibus.] Sic fœdera ferientibus, operam precibus audiendis dare: id est, vacare. S Ad proximam digressus fellam.] *Iuramenta*. T Hinc ad sacrificiorum.] *Sacrificia*. V Rursus omisisis his.] *Quæ cuique sublimium imperare solet*. X Cœnæ tempus.] *Coniuvia Deorum*. Y Luxura Panem.] De Pane pluribus in locis annotatum est, maxime in eiusdem Luciani epigrammate de Eubo & Pano; in *Bis accusato*, in *Deorum comitio*, in *Ganymedis dialogo*, in alio *Panos & Mercurij dialogo*. Z Ceres panem] *Ceres Opis & Saturni filia*, Dea frugum fingitur: plerumque pro pane aut cibo accipi solet, secundum illud Terentij, Sine Cerere & Baccho friget Venus. Cùm autem ab antiquis Dea iudicata sit, quæ ve prima repperit, Plinius libr. 7. cap. 56. scribit. a Optimus ille Ganymedes.] *Homerus enim à dijs raptum tradit ad pocillandum, ut dixi in dialogo Neptuni & Mercurij, & alys in locis*. β Illa præcipuè.] *Ridiculum*. γ *Hominiū genus*.] *Descriptio Philosophorum*. δ *Stultum, fastuosum*.] *Mores*. ε *In sectas diuisi*.] *Sectæ*. ζ *Virtutis nomen induerint*.] *Habitus*, η *Tragœdiarum histricibus*.] *Collatio histricum*. θ *Mortales quidem*.] *Doctrina*. ι *Apud sese esse cœperint*.] *Vitia domestica*. κ *Dicta congerentes*.] *Petulantia lingue*. λ *Hoc genus sunt nobis*.] *Epicurei, quos speciatim notat, ut qui Deos esse negent* μ *Rem diuinam faciat*.] *A periculo exhortatio*. ν *Comminentur*.]

Reiectio causa.

ANAXAP.